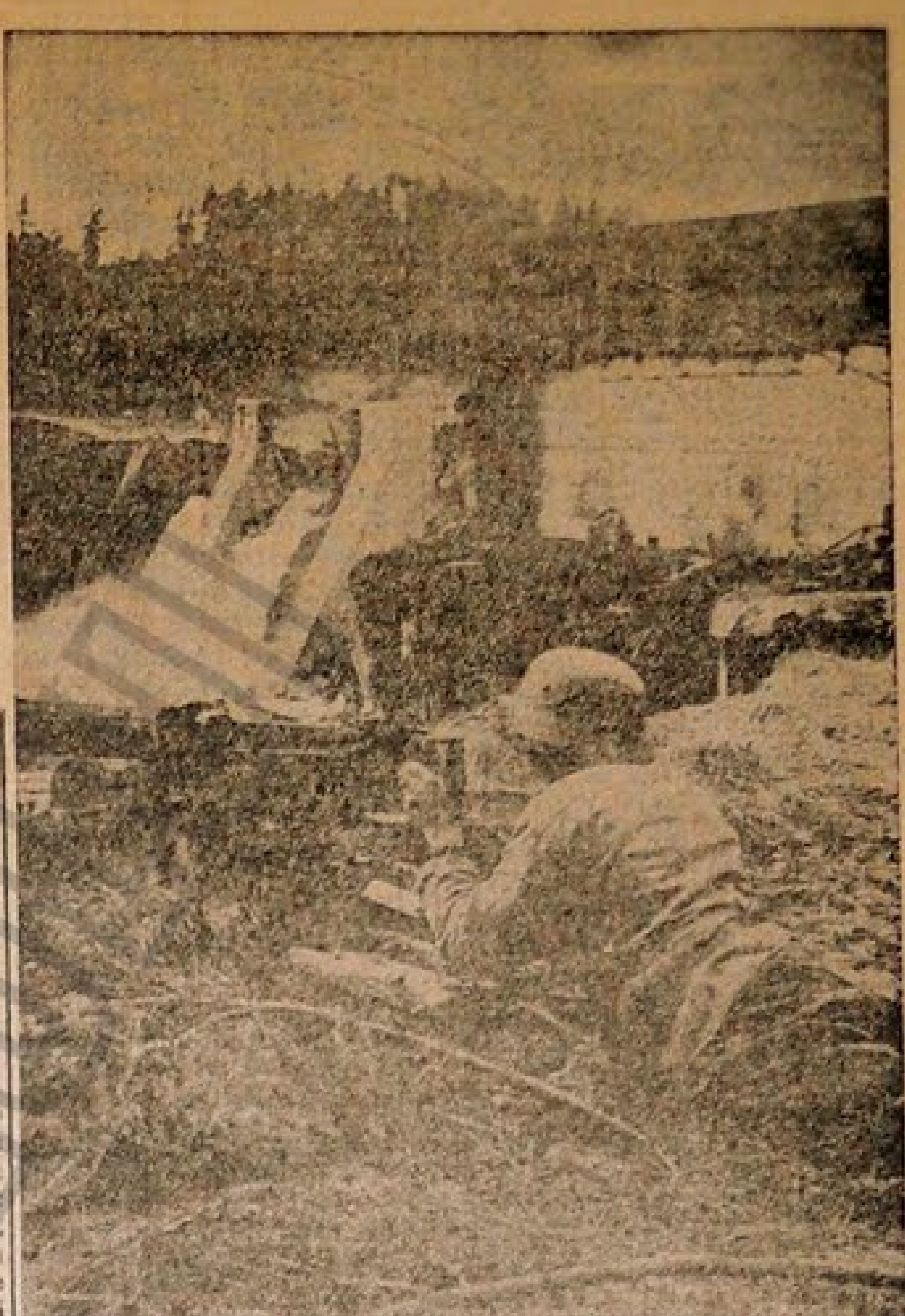
AUNL I No 102 — 6 PAGINI 2 LEI — Vineri 14 Noembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardu Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.08.45 | Abonamente { Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Mihail Eminescu 19 Telefon 302

Soldat finlandez pe o poziţie nou cucerită

Numai cunoscându-ţi drepturile istorice, iţi poţi implânta voinţa de Neam in istorie.

Numai preţuind crezul inaintaşilor, cunoscându-l, invăţându-l, nu te simţi singur, nu te simţi slab, nu te cutremură prăbuşirile trecătoare.

Şi aceasta n'o poţi dobândi, decât aplecându-ţi cugetul pe cărţile trecutului românesc, şi insufleţindu-ţi credinţa din suferinţele mărturisite de cei cari, de aceia au scris, ca să fe inţeleşi şi urmaţi.

MAREŞAL ION ANTONESCU

FOST-A OM TRIMIS DELA DUMNEZEU NUMELE LUI: IOAN

Aşa incepe Sft. Evanghelist, când porneşte să se spună despre acel om, care a fost trimis de Dumnezeu ca să pregătească calea pentru viaţa sufletească cea nouă a lumii: Sf. Ioan proorocul şi Inainte Mergătorul Domnului.

Lumea veche, a sclavilor şi orgoliilor, lumea fără Dumnezeu şi fără ideal, lumea talionului şi a mormintelor văruite, se părea in drumul ei spre prăpastie, nu va mai putea avea un punct de reazim şi totuşi... când totul părea sfârşit şi fără nici o nădejde de nicăeri, fost-a om trimis dela Dumnezeu ca să vestească mântuirea lumii. Această minunată asemănare din rândul partării de grije a lui Dumnezeu, pentru salvarea neamului omenesc, se potriveşte foarte mult cu destinele neamului nostru românesc.

O poleială ridicolă de fast şi sarbede festivaluri, biete pânze eftine de decor, după care se ascundea putreziciunea morală a atâtor cozi de topor şi străini ce cumpărau ca la mezat şi conştiinţele ca şi bogăţiile româneşti. Alianţe, ligi şi societăţi ale umanităţii, democraţiei şi drepturilor omului — toate praful de adormit conştiinţele şi de oprit in loc năzuinţele pentru sănătatea morală a naţiei noastre. Ici şi colo câteva pâlpâiri de scânteii revelatoare, erau inăbuşite de chiotul de înşelătoare aparente, care acum ni se arată in sinistra ei valoare o mare pânză trasă peste ochii adevăratei noastre renaşteri ce abia acum incepe să vină!

Fost-a om trimis dela Dumnezeu! Mâna, de protector a Mântuitorului, pe care de aproape două mii de ani, in acest binecuvântat colţ de pământ — românii il cinstesc, il mărturisesc şi mor pentru El, nu ne-a părăsit şi ne-a trimis pe acel ce a binemeritat dela Patrie, pe Mareşalul Ion Antonescu, pe care neamurile toate spre cinstirea noastră il preţuesc aşa cum se cuvine şi care pe frontul de răsărit ne scrie istoria Patriei. — începând-o de acolo de unde a lăsat-o Ştefan Vodă, — de pe pământul basarab.

La aceste frumoase şi înălţătoare principii, trebue însă să vină contribuţia tuturor; banul nostru, pentru consolidarea tuturor jertfelor, pentru trăinicia biruinţelor şi jertfa noastră pentru definitivarea tuturor năzuinţelor.

Lupta nu mai este acum pe un plan unitar: ea nu mai inseamnă ambiţia a două sau trei popoare pentru un diferent local de teren sau de scop diplomatic, ea s'a transformat in lupta a două lumi: lupta între civilizaţie şi păgânism, între cei ce vor să trăiască viaţa ca fiinţe libere şi raţionale şi între acei cari sălbăticii in suflete, fără un ideal înalt s'au transformat in fiare sălbatice, care ştiu să lupte pentru distrugere, iar şi satanica ură a omului fără nici un principiu moral.

In acest haos in care milioanele răsăritului fără Dumnezeu şi-au pierdut capul şi pedeapsa lui Dumnezeu ale cărui sfinte case le-au batjocorit, vine acum din ce in ce mai pronunţată — noi ne-am găsit punctul de sprijin in braţul viteazului mai ales in reînoirea cuvântului Sfintei Scripturi, despre care s'a zis că Cerul şi pământul vor trece dar Cuvântul lui Dumnezeu nu: Fost-a om trimis dela Dumnezeu: Numele lui Ioan!... Atunci pentru lume şi acum la fel Ioan Antonescu Mareşalul României pentru noi Românii.

Ajută-l Doamne!

Preot Petru Gh. Savin

BASARABIA ŞI-A SPUS CUVÂNTUL

Primele trei zile ale marei consultări plebiscitare oglindesc in chip desăvârşit elanul cu care naţiunea înţelege să urmeze pe Mareşal.

Masele româneşti sunt dornice să vadă cât mai de grabă viaţa noastră publică aşezată pe temelia solidă a unei noi ordini politice. Biruinţa împotriva bolşevismului şi desrobirea pământurilor româneşti răpite cu un an in urmă au trezit in conştiinţa românească nădejdea că in anii ce urmează ţara va putea să găsească liniştea necesară reorganizării ei pe principii sănătoase, isvorîte şi verificate în cursul anului de incercări pe care l-am străbătut. Rezultatele de până acum ale plebiscitului exprimă in mod strălucit voinţa ţării de a investi pe d. Mareşal Ion Antonescu cu toate atributele înfăptuitorului marii revoluţii naţionale. Dar el mai exprimă şi unitatea de vederi şi strânsa solidaritate a poporului român! Vechile motive de desbinare şi patimile politicianiste cari otrăviau altădată viaţa Statului, s'au stins. Şi odată cu ele au fost inlăturate cele mai serioase piedici cari se puteau ivi in calea reformelor ce vor fi infăptuite de acum înainte.

De o insemnătate deosebită pentru unitatea de simţire românească este, însă, felul cum au primit Basarabenii plebiscitul.

Cele trei milioane de fraţi căzuţi in Iunie 1940 in captivitatea bolşevică nu cunoscuseră până la desrobirea lor nici pe Mareşalul Antonescu şi nici marea operă de guvernământ înfăptuită de d-sa dela 6 Septembrie încoace. A urmat apoi marea incercare a robiei.

Rupţi in silnicie din trupul neamului Basarabenii au trebuit să indure un an de zile acţiunea de bolşevizare a stăpânului moscovit. Ce a însemnat această ultimă încercare pentru sufletul basarabean, inţelegem astăzi cu toţii.

Bolşevicii s'au străduit să şteargă imediat din provincia răpită orice urmă care amintea de regimul românesc. Dar pentru aceasta trebuiau să modifice insuşi sufletul Basarabiei. Să distrugă în conştiinţa Basarabeanului toate legăturile cu sufletul cel mare al Neamului. Să-i amorţească sentimentul religios, in primul rând, apoi respectul faţă de tradiţiile moştenite. Agenţii partidului comunist au închis bisericile, au dosit cărţile româneşti şi au organizat o vastă mişcare de asimilare a poporului basarabean in massa amorfă a populaţiei sovietice.

Toate aceste eforturi au dat însă rezultate vădit contrarii.

La eliberarea lor Basarabenii au dovedit un suflet nou, dar nu unul otrăvit de asidua propagandă iudeo-comunistă. Putem afirma cu toată tăria, că în afară de elementele alogene ale acestei provinci, restul populaţiei nu a moştenit dela bolşevici decât desgustul amar pentru tot ce aminteşte de ei. Basarabenii n'au putut fi bolşevizaţi, pentrucă legăturile lor spirituale cu Patria mamă au fost atât de trainice, încât tero-

(Continuare in pag. II-a)

RELAŢIUNILE ROMÂNIEI

— Un important interview al d-lui Prof. M. Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de miniştri —

BERLIN, 12 (Rador). — Ziarul „Berliner Lokal Anzeiger" publică următorul interview cu d. vice-preşedinte al Consiliului Mihai Antonescu, intitulat „Relaţiunile României".

— Ce înseamnă pentru poporul român lupta contra bolşevismului?

— **România vede in actuala luptă din Răsărit două lucruri: întâi, nimicirea definitivă a unui pericol enorm care ne ameninţa de secole şi in al doilea rând dovada voinţei noastre naţionale de viaţă. România s'a străduit totdeauna să constitue un stăvilar împotriva tendinţelor permanente de expansiune ale vecinului ei dela răsărit. Pentru aceasta se impunea Gurile Dunării să fie libere de orice ameninţare din răsărit. Această primejdie crescuse însă enorm dela răpirea importantelor provincii româneşti din răsărit de anul trecut. Planurile Moscovei ar fi constituit o primejdie de moarte pentru întreaga cultură europeană. Intregul popor român este fericit de recucerirea provinciilor pierdute. Pentru noi însă, este tot aşa de important faptul că tânăra noastră armată, alături de Germania şi de aliaţii ei, a dovedit că ştie să lupte, să biruie şi, dacă este nevoie, chiar să moară. Lupta din răsărit înseamnă pentru România un proces de clarificare naţională, aşi putea spune chiar o renaştere naţională a poporului nostru atât de greu încercat. Eliberarea Basarabiei ca şi câştigarea Transnistriei şi victoria dela Odessa au arătat naţiunei române că posedă ca popor puterea şi dreptul la viaţă. De aceia războiul acesta împotriva bolşevismului este şi cel mai popular război pe care l'a dus vreodată România.**

Din acest motiv marile şi grelele jertfe de sânge pe care armata noastră a trebuit să le aducă, nu constitue pentru popor nici o povară sufletească, cum îşi închipuiau poate unii. Ele sunt dimpotrivă pentru trupe un îndemn de a lupta, mai departe cu succes, iar pentru naţiune un avertisment de a lucra şi de a realiza şi mai mult ca până acum. Prin această luptă a noastră noi sperăm să putem participa la noua ordine europeană in limita forţelor şi posibilităţilor noastre.

— In ce fel se petrece reanexarea şi reorganizarea teritoriilor recucerite sau câştigate?

— **In teritoriile desrobite s'a început imediat opera de refacere. Provinciile bântuite de război au avut extraordinar de mult de suferit. Basarabia a fost, până la răpirea ei de către Uniunea Sovietică, una dintre cele mai productive provincii ale noastre. Noi suntem convinşi că vom reface in scurtă vreme bunăstarea generală distrusă de domnia de un an a bolşevicilor.**

Pe primul plan se găseşte problema populaţiei care se pune aci sub trei forme: pe de o parte sovietele au luat in retragerea lor mii de familii româneşti din care mulţi din aceşti oameni nefericiţi au izbutit să fugă la timp şi să se ascundă în păduri; după desrobire, s'au întors imediat la casele lor şi s'au apucat din nou de lucru. Deasemenea locuitorii români, care la ocuparea Basarabiei de către bolşevici fuseseră recolonizaţi, şi aceştia s'au întors de bună voie in cea mai mare parte la casele lor. In al treilea rând rămâne pentru noi ca cea mai importantă problemă, aceia a proprietăţilor rămase libere sau provenite din exproprierea evreilor. Aceste proprietăţi vor fi colonizate fără excepţie cu foştii luptători, care îşi vor găsi aci o nouă patrie definitivă.

— Ce noui probleme consideră guvernul român ca fiind deosebit de urgente pentru viitor?

— **Pentru întreaga ţară pregătim o reformă administrativă şi agrară, cu a cărei aplicare vor începe in noulle provincii din răsărit. Noi dispunem de pământ suficient pentru a creia o ţărănime sănătoasă. Proprietatea mijlocie pentru familiile de ţărani cu copii mulţi este scopul ce-l urmărim.**

O garanţie sigură pentru o activitate încoronată de succes ne oferă mai ales prietenia cu marele Reich german. Doresc Reichului naţional-socialist să poată rezolva cu înţelegere şi să fie înţeles in opera sa de reorganizare a Europei.

VISĂTORII IN RĂZBOIU...

S'au împlinit toamna aceasta, 25 de ani dela sfârşitul eroic al lui Mihail Săulescu, poetul-soldat căzut la Predeal. Tulburătorul cântăreţ cădea cu faţa spre un ideal, care s'a concretizat, mai apoi, sub forma unei Românii Mari şi fireşti, o Românie frântă barbar acum un an şi pentru refacerea căreia se jertfesc acum alte generaţii viteješti, mai proaspete, dar la fel de entuziaste.

Mihail Săulescu a murit, îmbrăţişând cu ochii umezi Ardealul. Jertfa nu era numai a soldatului, ci şi a poetului, care-şi sigila şi-şi curma pentru totdeauna o întreagă lume de himere artistice, pentru a putea contribui in schimb, la înfăptuirea visurilor Neamului.

Mihail Săulescu şi cutremurătorul său sacrificiu n'au fost uitaţi. Tradiţia visătorului-luptător este continuată şi in războiul de astăzi de o seamă întreagă de amanţi ai Muzelor.

De când a sunat chemarea Patriei, de peste patru luni de zile, nenumăraţi scriitori îşi dăruiesc cele mai sfinte avânturi, pretutindeni, pe întregul cuprins al frontului. De peste patru luni, de zile, ei şi-au înghemuit catapetesmele cu stele in raniţi, luând parte la cele mai crâncene lupte, sub o boltă de foc şi fum, pe sub care nu păşeşte niciodată nici zeul pădurilor Pan, nici Apollo cel prea strălucitor, ci pururi doar Marte încruntatul.

Si dacă zeii l-au păzit pe poetul Constantin Lucreţia Vâlceanu, iar vitejiile i-au atârnat lângă inimă cea mai înaltă dintre decoraţii, — ochii se înlăcrimează şi condeiul tremură ştiind că sunt atâţia alţii cari au căzut in luptă.

Sublocotenentul Mircea Tirlung, suavul nostru prieten, îngropat undeva, pe Nistru, se numea in lumea Parnasului: poetul Sergiu Ludescu. Ii mai simţim şi acum căldura mâinii cu care o strângea pe a noastră, la plecare, şi acel surâs infinit de bun, logodit cu o privire albastră, atât de candidă...

Nu sunt decât doar câteva zile de când — in locul flăcăului drept ca un pom sănătos — bătrânul părinte n'a mai putut întâmpina decât o ladă de campanie cu uniforma poetului căzut in luptă.

Puţine luni sunt şi de când bietul scriitor — grădinar, Stoian Gh. Tudor, ţăranul dela Chiajna, autorul atât de interesant al „Hotelului Maidan", ne vestea, împiedecându-se in vorbe, că i-a sosit pe lume un moştenitor; nici Stoian Gh. Tudor, luptător in faţa Odesei, astăzi nu mai e. După cum nu mai e nici poetul şi locotenentul George Vaida, autorul acelui buchet de poeme, intitulat nu fără tâlc: „Calm exterior"...

Toţi aceştia — şi cu atâţia alţii — dovedesc, făcând de prisos oricari alte argumente, cât de vie, cât de pozitivă, este participarea visătorilor in marele sbucium al timpului.

Nici Theodor Körner, nici Lord Byron, nici Charles Peguy, nici Mihail Săulescu şi toţi ceilalţi inspiraţi şi totodată, viteji, nu vor întârzia — acolo, in lumea umbrelor fericite, — să le iasă in întâmpinare, cu frăţietate...

B. J.

Stalin şi Europa

In sectorul de nord şi de sud ale frontului de Est, forţele germane şi aliate inaintează vertiginos

In discursul pe care Stalin l-a rostit acum câteva zile la radio, făcea — in concluzie — o afirmaţie care friza direct îndrăzneala. Stalin asigura lumea întreagă că până la sfârşit, nici mai mult nici mai puţin, va arunca Europa in ghiarele comunismului. Bine înţeles, Stalin lăsa să se înţeleagă că acest lucru se va întâmpla, mai ales dacă Rusia Sovietică va pierde răsboiul.

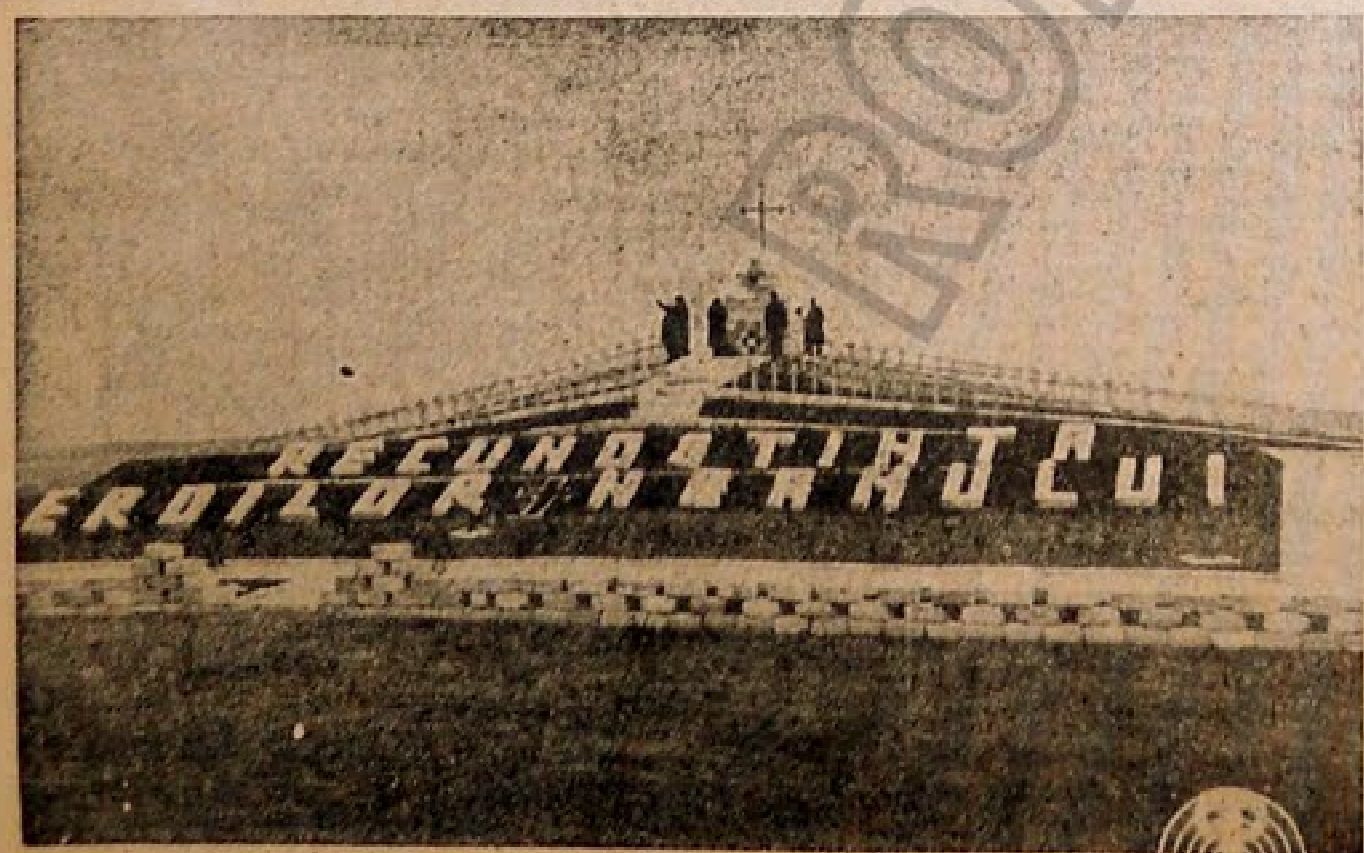
Dacă se insistă asupra acestei afirmaţii, făcută in împrejurările de azi in cari se află Rusia Sovietică, se pot desprinde unele lucruri cari lămuresc categoric situaţia internă a statului bolşevic şi, intr'o mare măsură, raporturile cari există între Statele Unite şi Rusia Sovietică, după conferinţa dela Moscova. Din câte se ştie, frontul de răsărit este pe cale de a-şi spune ultimul cuvânt şi, pe zi ce trece, se aşteaptă prăbuşirea totală a Rusiei Sovietice ca formulă de stat. (Numai ca formulă de stat, deoarece ca forţă militară organizată şi ca sistem politic revoluţionar, Rusia Sovietică s'a inscris de acum câteva luni pe lista decedaţilor istoriei). Rezistenţa militară a Rusiei Sovietice este alimentată de inconştienţa conducătorilor bolşevici cari vor să uzeze cât mai mult imensa maşină de răsboiu germană, intrebuinţând la maximum massele de soldaţi ca pe nişte turme fără o logică strategică şi spaţiul fără margini pe care se mişcă acest războiu. Probabil, obiectul discuţiilor conferinţei dela Moscova a fost — pe lângă ajutorul in arme din partea Statelor Unite — şi transformarea frontului de răsărit intr'o rezistenţă disperată, sacrificându-se orice şi nelimitat. Rusia Sovietică însă, lăsată înainte fără ajutor, a constatat nu numai că faimoasa comisiune de la Moscova nu funcţionează deloc in baza hotărîrilor luate, dar că dezastrul se amplifică din ce in ce mai mult, spulberând cu desăvârşire orice şansă. Stalin, primul care a înregistrat inexorabilul, rostindu-şi discursul la radio, ameninţă Europa cu ghiarele comunismului, dar ştie că această ameninţare priveşte numai şi numai marea finanţă din Washington. Europa fiind in pragul unei noui ordine, fondată pe principii anticapitaliste şi etalon muncă, este in realitate, in pragul unei teribile, dar pozitive revoluţii. Ca să ameninţi Europa cu ghiarele comunismului, trebue să crezi Europa adepta exploatării şi pe viitor şi in concubinaj, dacă nu tot una, cu demoplutocraţiile veroase cari conduc bietele popoare ale Imperiului Britanic şi ale Statelor Unite. Revoluţia Europei va avea loc, intr'adevăr, ca un antidot pentru abcesul demoplutocratic, dar se va ridica tot atât de imperios şi împotriva haosului bolşevic, creiat de un comunism sectar şi pe cont propriu, fără să ţină seamă de om şi de civilizaţie. Aşa dar, noua ordine este menită să lichideze racilele economice ale apusului şi, simultan, utopicul barbar cu pretenţii progresiste al răsăritului. Ameninţarea lui Stalin, pentru acest lucru, nu poate înspăimânta decât sistemul rigid al marei finanţe din Washington, al cărui capitalism monopolist nu va suporta niciun fel de ştirbire din imensele lui venituri, din viaţa lui fără sudoare, dar fericită.

Se speră că Statele Unite, a căror capitală este, până in prezent, tot Washingtonul — va interpreta cum se cuvine ameninţarea Europei cu ghiarele comunismului de către Stalin, cel mai proaspăt prieten al demoplutocraţiilor de peste Ocean.

*

Dacă in sectorul Leningradului frontul de Est rămâne intr'o aşteptare tactică, in schimb in celelalte sectoare acţiunile sunt in toiu. Astfel, in sectorul extrem in care luptă forţele finlandeze se desfăşoară o

(Continuare in pag. II-a)

Cimitir şi troiţa ridicată in amintirea eroilor căzuţi pe frontul Odesei

DUH ȘI SLOVĂ

Biserica la românii Transnistrieni

Ne reamintim cu dragoste de locurile natale, pe cari le-am părăsit acum 20 de ani, lăsând în urmă sate frumoase moldovenești cu căsuțe albe văruite ca soarele strălucitor și cu biserici în cari moldovenimea evlavioasă găsea un cuvânt de mângâiere, alinare de suferință și un sfat bun din partea parohului.

A trecut atâta vreme, încât vitregia ce se abătuse asupra cavetelor traiților de peste Nistru a schimbat lucrurile în așa fel că nu-ți vine a crede cum de a fost cu putință ca un popor cu veleități de imperiu, credincios până la bigotism, să ajungă în două decenii să distrugă ceia ce au clădit cu atâta osârdie generații peste generații.

Le-am revăzut și am fost înmărmurit.

Sat care era bine îngrijit, astăzi este părăginit și năpădit de toate sălbăticiile, iar ierburile ajung până pe sub streașină.

Case dărâmate și neîngrijite, oameni supți de mizerie, copii slabi și dezorientați la orice întrebare. Cimitire răvășite de pluz, cruci de pe morminte adunate pentru a servi la construcția grajdurilor de cai, pe locul cimitirului și altor atenaze.

Dar mai presus de toate biserici dărâmate, cu turle și clopote date jos, iar clădirea transformată în club din care se difuza lupta contra credinței, anarhizarea poporului, într'un cuvânt — biserica era până mai eri locul de unde pornea nelegiuirea, toată acțiunea care trebuia să transforme massele, tineretul în special, în propovăduitori ai noului religii — religia lui Antihrist.

Ne mai vorbim de bieții slujitori ai altarului, cari au căzut în fața nelegiuitorilor ca niște sfinți pentru credința lui Hristos.

Și pe unde nu ne-am dus, bieții moldoveni îngroziți de cele întâmplate, se rugă lui Dumnezeu că l-a învrednicit să poată să suporte suferințele acestui pahar amar, implorând dela cel Atotputernic binecuvântarea cerului pentru dezrobirea lor.

Nu este localitate, nu este sat unde să nu le lipsească slujitorii altarului, mai ales acei slujitori de origină Moldoveni, cari le iubesc păsurile, cari le aduceau cuvânt de îmbărbătare și încurajare dela treptele altarului, în graiul lor moldovenesc.

Dar pe lângă acestea toate, locașurile sfinte le sunt și acestea golite de odoare ce împodobeau interiorul, lucruri care cred că cu timpul prin dania oamenilor de bine se vor completa.

Desigur că li se vor reda și locurile pe cari toți cei adormiți întru Domnul veghează somnul de veci în preajma bisericuții lor frumoase.

Pentru un moment, este vorba însă de altceva, de acele două măsuri cari vor pune în balanța bisericii noastre autocefale românești, toată greutatea din care va decurge încadrarea Românilor de peste Nistru în ritmul vieții românești.

Și acele două măsuri sunt: slujitorii care se trimit pe acele meleaguri, precum și data la care se fac serviciile divine.

Pentru prima măsură nu ne îndoim câtuși de puțin, căci suntem siguri că forurile bisericești au trimis numai oameni cari își înțeleg misiunea.

Pentru chestiunea a doua începem să ne îndoim, deoarece ne vin vești că în timp ce pe aceste meleaguri avem un calendar, pe când în Transnistria se fac serviciile după calendarul vechi.

Să fie oare adevărat? Oare să mai cădem în greșală și ca Transnistria cum am ajuns odată cu Basarabia, când calendarul ajunsese un fel de mijloc pentru recuperare de voturi? Sau poate cei însărcinați a alina duhovnicește suferințele românilor obidiți, au scăpat din vedere chestiunea celor două calendare, că pe întreg pământul românesc nu există decât unul?

Gândiți-vă că populația de peste Nistru, este acuma ca un aluat și din ea poți face ce vrei, deci este momentul cel mai nimerit a se începe cu o măsură, care să nu mai sufere schimbări mai târziu.

Atât ne-ar mai trebui ca să avem această greșală înfăptuită, pentruca munca celor ce nu încetează de două decenii pentru cauza românească din Transnistria, să fie irosită zădarnic.

Sperăm că forurile competinte au avut în vedere lucrul acesta, iar dacă la mijloc este numai o scăpare din vedere, grupul nostru se află la datorie.

Paul Șt. Iliin

Consilier Național al Românilor Transnistrieni

Cronica dramatică

Teatrul Național: DOAMNA BOVARY

Atâta viață palpită în celebrul roman al lui Gustave Flaubert, atât de vibrantă e acțiunea acestei opere care a făcut senzație, stârnind și cunoscutul proces — încât nu putea să nu ispitească, într'o zi, pe cineva, pentru a o transpune în teatru. Și cea ce a făcut Gaston Baty, reușind să ducă piesa la o impresionantă cifră a spectacolelor. Tentat de imensul succes parizian, d. Dan Petrașincu a tradus lucrarea frumos, iar d. Soare Z. Soare visa să o permanentizeze și pe afișul nostru.

Dar cu toată minuțioasa punere în punct a spectacolului și cu toată respectarea celor mai insignifiante cerințe ale regiei, — piesa n'a prea încălzit sufletul sălii. Cauza se datorește anumitor goluri, pe care o prelucrare teatrală nu le poate umple așa cum are posibilitatea romancierul, care nu mai cu o frază — meșteșugit îmbinată — e gata să sugereze imagini deosebite și să creeze atmosferă.

Lectura romanului lui Gustave Flaubert e copleșitoare prin omenescul ce-l cuprinde. Imaginației, amărăciunii, eroii, te revoltă și te înduioșezi cu ei, participi efectiv la sbuciumul lor.

Teatralizarea lui Baty — ca orice prelucrare după un roman sau povestire — e întâmpinată de inconvenientul acelor goluri, invizibile la parcurgerea unei lecturi a operii din care descinde prelucrarea. O întreagă gamă sufletească străbate d-na Agepsina Macry în rolul Emmei Bovary. In fața d-sale recunoaștem pe eterna eroină a lui Flaubert, oscilând între lumea viselor și lumea pozitivă a realităților. Farmacistul Homais a fost autentic reîncarnat în d. G. Calboreanu. Un sadic Rodolphe în d. N. Bălăițeanu, un sentimental Leon d. d. Mihai Popescu și un excelent Lhureaux de Toma Dimitriu. Deasemenea demni de menționat sunt d-nele Cleo Fân-Cernăteanu, Nelly Dorilea, d-nii: I. Ulmeni, N. Săvulescu și A. Cioban. Adevărată muzică d-lui I. Ionescu, ca și decorurile d-lui Traian Cornescu, — așa cum le știm din descripția lui Gustave Flaubert.

Octav Sargețiu

TEMPO EDIȚIE ROMÂNEASCĂ

Nr. 4

Zilele acestea a apărut numărul 4 al excepționalei reviste italiene „Tempo" publicată în limba română. Notăm din copiosul cuprins:

„Parfumuri italiene"; „Oamenii din Carara"; „Pe câmpul de bătălie" de F. Monterosso; „Maeștrii sticlei" de M. Bont; „Nervii vapoarelor" de N. Balistrei; „Galeria venerelor" de R. C. (acest articol scris cu subtilitatea obișnuită unui critic pătrunzător, în afară de ilustrațiile în alb și negru este însoțit de o mare și perfectă reproducere a „nașterii primăverii" de Botticelli, care poate fi cu succes încadrată, precum și de alte reproduceri în culori); „Aveți un aparat fotografic?" de C. C. (un reportaj senzațional din lumea trucajelor); „Medicul îndrăgostit" nuvelă de E. Della Giovanna; „Convorbiri cu Bontempelli"; „Triumful onoarei" de Bruno Barilli; „O școală mereu în recreație" de Gianni Viggiani (autorul ne plimbă prin unica școală în care elevii fac ce vor și dau mai bune rezultate decât în școlile unde sunt constrânși la lucru); „Plimbare cu statuile" de Bruno Siriani (materialul fotografic este de un inedit absolut); „Eu, fotograful stelelor" de A. Castellazzi; „Clinica celor sănătoși" de C. Bon. (acest original și unic institut este prezentat după publicul mondial, pentru prima oară de savantul reporter al revistei „Tempo").

Toate reportagiile sunt însoțite de ansambluri fotografice, opera celor mai pricepuți și mai cu mult bun gust reporteri italieni.

DACIA, RECHERCHES ET DECOUVERTES ARHEOLOGIQUE EN ROUMANIE

Vol. VI/VIII (1937-1940) apare în plin războiu. Intemeiată de marele istoric și arheolog Vasile Pârvan, această importantă publicație arheologică, una dintre cele mai frumoase publicații științifice care apar la noi, a reușit să se mențină cu toate greutățile care au trecut peste țara noastră în ultimii ani. Acest volum dublu, este publicat ca și cel precedent, apărut în 1938 de d. Vladimir Dumitrescu, directorul Muzeului Național de Antichități. In 467 pagini bogat ilustrate volumul cuprinde studii de arheologie preistorică și clasică, în limba franceză, germană sau italiană.

In domeniul arheologiei preistorice d. Nicolăescu-Plopșor se ocupă cu mesoliticul din Oltenia. Ceramica pictată din Moldova face obiectul a două studii, unul al d-lui Radu Vulpe și unul al Părintelui C. Mătasă. In cadrul aceleași epoce neolitice, d. Vladimir Dumitrescu tratează despre influențe thessalice în civilizația Gumelnița, d. Dorin Popescu despre un mormânt cu ocru din Dobrogea, iar d. Gh. Ștefan despre un model de locuință din Muntenia. Descoperiri din epoca bronzului sunt descrise și studiate într'o serie de articole: d-na Ecaterina Vulpe publică săpăturile dela Rugineștii (Putna), d-na Hortensia Dumitrescu o serie de bronzuri din Muzeul Național de Antichități, d. Vladimir Dumitrescu o descoperire din jud. Arad, d. Dorin Popescu un depozit de bronz dela Apa (Satu Mare) și unul dela Sieu (Maramureș), iar d. Bucur Mitrea studiază problema așa ziselor monete inele din Dacia. Civilizația celtică din epoca La Tène este studiată în monografia d-lui Ioan Nestor despre mormintele celtice de lângă Mediaș, iar la Tène-ul dacic într'un studiu al d-lui Nicolăescu-Plopșor și unul al d-lui Dorin Popescu, ambele tratând despre tezaure dacice descoperite în țara noastră.

Despre semnificativa descoperire dela Băești (Buzău), aparținând epocii năvălirilor barbare tratează într'un articol d. Gh. Ștefan.

Partea II-a a volumului este destinată studiilor de arheologie greco-romană. D. Sauciuc-Săveanu publică al VII-lea raport despre săpăturile dela Gallatis, d. G. Cantacuzino studiază trei stampile de amforă dela Gallatis, d. Gr. Florescu câteva monumente inedite din Muzeul dobrogean și publică săpăturile dela Capidava din anii 1937—1940. d. C. Daicoviciu aduce o serie de contribuții noui la cunoașterea vieții romane în Dacia. d. O. Floca studiază câteva monumente romane din jud. Hunedoara, d. D. Tudor publică descoperiri din Dacia inferioară și al doilea raport despre săpăturile dela Sucidava, iar d. Gh. Ștefan prima campanie de săpături dela Dinogetia (Tulcea).

Volumul care cuprinde în acest fel studii privind întregul teritoriu românesc și material din toate perioadele antichității preistorice și clasice — se încheie cu o dare de seamă a d-lui Petrescu-Dâmbovița despre cercetările arheologice întreprinse de d-sa în jud. Covurlui și cu o serie de recenzii despre lucrări care interesează în primul rând problemele arheologice din România și din sud-estul Europei.

INNOPTARE

'Și-aprinde seara geana, cu focul unei stele
Și vântul, peste straturi, în flori cădelnițează
Cad cute de'ntuneric, mai grele, tot mai grele
Pe-o ramură uscată, un fluture visează.

In margine de drumuri, își scutură florii
— în frunze tremurate — un șir de plopi pustii.
Din vale urcă glasul, stropit de roata morii
Din stele, curg în frunze, stropi reci de argint viu

Curg drumurile'n noapte, cu urlet de stafii
Și la răscruci se'nchină ținându-se de mâini.
Pustiul se desprinde din tainele pustii,
Când luna lasă morii, o latră-un cârd de câini

Pădurile pe dealuri s'au îngropat în noapte
Și satele's culcate în margine de drum;
Cuvântul se îmbracă în catifea de șoapte
Și apele'și aruncă tot sufletul, în fum.

Al. Negură

FRONTUL EUROPEAN

Importante considerațiuni asupra ultimului discurs al lui Hitler

BERLIN, 11 — Discursul lui Hitler a stârnit în cercurile politice berlineze un ecou cu atât mai puternic, cu cât se discerne expresia pregnantă și absolută a realității intrinsece și înglobarea efectivă a tuturor problemelor cari sunt de o importanță covârșitoare pentru conducerea războiului german. Ca deosebit de semnificative se relevează observatorilor berlinezi 3 complexe de fapte și de probleme pe care Adolf Hitler le-a menționat în discursul său.

Primul complex de fapte și probleme se corelează cu marea luptă din răsărit pși cu situația strategică din vest. Schițarea pregătirilor sistematice sovietice de război, pe care a făcut-o Adolf Hitler și care produce senzație prin menționarea pentru întâia oară a jocului secret de duplicitate anglo-sovietic, învederează limpede ca lumina zilei, după vederile germane, caracterul actualului războiu prin faptul că scoate în evidentă acțiunea metodică a Angliei, a Rusiei Sovietice și a Statelor Unite. Declarațiile lui Hitler în legătură cu situația din răsărit, așa cum se evidențiază această situație astăzi, după 4 luni și jumătate de campanie, furnizează o dovadă indubitabilă a faptului că decizia din răsărit, după cum a anunțat însuși Adolf Hitler la începutul lui Octombrie, s'a produs. Obiectivul propus de conducerea germană a războiului, în primul rând de a nimici puterea inamică, și în al doilea rând de a ocupa centrele inamice de înarmare și alimentare, a fost atins în esențialitatea lui. De aci înainte este vorba numai de a duce până la capăt acest proces, așa cum și-a fixat planul Germania.

După cum se relevă în discursul lui Hitler, a doua problemă nu de o mai mică importanță ca prima, este siguranța în vest. Indicațiile limpezi ale lui Adolf Hitler, în ceiace privește uriașa organizare a siguranței din vest, creiată din punct de vedere militar, sunt după părerile germane, cu atât mai remarcabile, cu cât acestea succed imediat după producerea apelului disperat al lui Stalin, în care cere să se formeze un al doilea front, învederând că constituirea celui de al doilea front este o absolută imposibilitate din punct de vedere militar.

Menționarea în acest discurs de Todt, creiatorul fortificațiilor din vest și care a realizat până la ultimul punct potențialul de război al armatei germane, învederează după părerile observatorilor berlinezi, în mod concludent, caracterul siguranței din vest. Faptul că Germania este asigurată în vest împotriva oricărei surprize, este subliniat în mod deosebit în discursul Fuehrerului, prin următoarele: rezultatele care au fost obținute de armata germană în răsărit și situația din vest, sunt asigurate prin: a) frontul armatei germane care înaintează continuu; b) frontul încheiat și compact al patriei germane; c) frontul comun și unitar al Europei, întărit din ce în ce mai mult.

Solidaritatea europeană formează prin relevarea ei deosebită de către Adolf Hitler, al doilea punct important al discursului. Fuehrerul Germaniei a scos puternic în vileag chiar cu prilejul discursului său din Octombrie, ideia unității europene, așa cum s'a realizat în cursul acestui război. De astădată — după cum se menționează la Berlin — este vorba de un front compact european, pe care Hitler l-a subliniat cu justificată mândrie și satisfacție în punctul culminant al considerațiunilor sale. Participarea celei mai mari părți a națiunilor europene la lupta de eliberare pornită împotriva bolșevismului, între cari și participarea a 2 foști adversari de război, merită după opinia Berlinului, o atenție tot așa de puternică la fel cu activitatea unei comunități de 350 mil. oameni al Europei, în slujba aceluiaș tel. Nu poate fi nici o îndoială că acest front va duce în orice condiții la victorie, față de contraponderea celor 125 mil. a Statelor Unite. Se înregistrează cu interes expozeul lui Hitler referitor la situația regiunilor ocupate, în care spune că Germania se străduiește de a îndrepta nu numai toate asperitățile și greutățile care au apăsat până acum populația regiunilor ocupate și de a le oferi normale și omenești condiții de viață, dar pe de altă parte Germania este hotărîtă să stârpească orice nucleu de răsvrătire inscenat și alimentat de inamic, neîngăduind să fie amenințată cu nimic victoria Europei. Poziția Europei față de America rooseveltistă este de natură pur defensivă, însă trebuie să se știe că Europa nu se sperie de nici o consecință, intervenind așa cum se cuvine, și combătând imixtiunea metodică a lui Roosevelt. Afirmațiile lui Hitler în legătură cu problema intervențiilor americane sunt privite de Berlin ca a treia grupă de probleme.

Fuehrerul a vorbit în calitate de comandant suprem al armatei, ca bărbat de stat și de național-socialist. Intreaga lume a fost înștiințată asupra adevăratelor proporții ale uriașei capacități germane. (Uta).

CUM SE EFECTUEAZĂ APROVIZIONAREA GERMANĂ PE FRONT

Rolul covârșitor al comandamentului suprem de incartiruire germană

BERLIN, 11. — Cu toate că se spune de multe ori că secretul succeselor militare germane se bazează în mai mare parte pe organizația de aprovizionare exemplară și capabilă de a face față celor mai mari greutăți, se trece dese ori cu vederea faptul că și aprovizionarea, ca o problemă militară de mare importanță, este dirijată de un ofițer-superior. Acesa conducător de trupe este comandantul incartiruirii armatei, care contribuie din umbra anonimatului la cucerirea victoriei. Numai faptul că o serie de generali germani, dintre cei mai renumiți, printre cari și Ludendorff, au activat ca comandanți ai aprovizionării în armata germană, dovedește marea importanță care trebuie acordată acestei funcțiuni.

Un corespondent de războiu german ridică voalul misterelor, ce părea că acoperă activitatea comandantului incartiruirii și prin aceasta funcționarea aprovizionării germane.

In condiții neînchipuit de primitive, comandantul incartiruirii din răsărit, trebuie să ajungă în cel mai scurt timp la realizări, cari în ce privește cifrele, egalează aprovizionarea mai multor orașe mari, dar nu au termen de comparare când e vorba de felul cum se îndeplinește această aprovizionare, datorită drumurilor distruse și nenumăratelor greutăți de orice fel pe care le întâmpină. La fiecare măsură tactică, urmând a fi luată de Marele Stat Major, trebuie să fie consultat comandantul incartiruirii, pentrucă cel mai frumos plan de operații, devine inutil, dacă nu se poate sprijini pe funcționarea aprovizionării. Și de multe ori este determinantă părerea comandantului incartiruirii asupra problemei, unde trebuie stabilit centrul de gravitate al luptelor.

Pentrucă în special la aprovizionarea cu unități joacă un rol important problema centrului de gravitate al operațiunilor, de oarece munițiile trebuesc repartizate în cea mai mare cantitate și în cel mai scurt timp, tocmai acolo unde urmează a începe acțiunea hotărîtoare. Acelaș lucru se poate spune și când e vorba de carburanți. Pe o lungime de circa 85 km. sunt așezate unele lângă altele butoaie de benzină, cari vor fi repartizate cam în două săptămâni, pe distanțe imense, unităților germane de tancuri și diviziilor motorizate. Aprovizionarea cu alimente necesită deasemeni mari eforturi, cu toate că la aceasta, momentul centrului de gravitate nu este decisiv și aprovizionarea poate fi continuată ceva mai regulat. In armata de pe front germană există 250 mijloace de aprovizionare diferite, care se folosesc cu schimbul. Consumul de pâine pe timp de o săptămână, egalează pe acela al Berlinului.

In acelaș timp nesfârșite transporturi se îndreaptă în direcția patriei. Trenurile, care au adus pe front carburanți, muniții, arme de schimb și alimente se întorc spre țară, aducând rămășițe prețioase, ca piei de cornute, blăni de oi, piei de vițel și de cal, care urmează a fi prelucrate în uzine germane. Fiecare tren care se întoarce de pe front aduce în medie 5—6 vagoane de marfă cu poștă, care formează legătura dintre front și patrie. O problemă extrem de grea este și adăpostirea, clasificarea și transportarea prăzii de războiu.

Prin măsuri luate în acest scop, s'a ajuns la utilizarea pe o scară atât de întinsă a materialului capturat în districtul frontului, încât într'un singur sector de aprovizionare s'a putut economisi 28 de trenuri de marfă, fiecare cu 30 de vagoane, ușurând în mod evident aprovizionarea. Transportarea răniților, care trebue făcută de multe ori pe distanțe de 500 km. și aprovizionarea sanitară sunt de asemeni probleme de importanță capitală. Numai pentru aprovizionarea cu apă în ținuturi în care au fost distruse instalațiile de apă au fost transportați în 27 zile nu mai puțin de 240.000 litri apă.

Toate aceste probleme, și încă multe altele, trebue să fie rezolvate de comandantul încartiruirii al armatei germane. Organizația unică, a aprovizionării este părtașe la fiecare victorie, în special în spațiile întinse ale răsăritului. (Uta).

BASARABIA ȘI-A SPUS CUVÂNTUL

(Urmare din pagina I-a)

riștilor moscoviți le-ar fi trebuit poate sute de ani ca să le distrugă cu adevărat.

Din cauza aceasta, în anumite privințe stăpânirea bolșevică a avut pentru unii Basarabeni urmările unei lecții. Unei lecții dureroase, e adevărat. Mă refer la aceia cari — în anii dinaintea căderii în captivitate — afișau o inexplicabilă izolare față de idealurile românești ale Basarabiei. Nu erau mulți, dar prezența lor în mijlocul unei populații atât de puternic legată sufletește de patria mamă, strica armonia conștiinței basarabene.

Astăzi nu se mai găsesc printre basarabeni asemenea izolați. Teroarea bolșevică le-a arătat în sfârșit drumul cel bun pe care trebue să meargă. Basarabia este complect solidară cu Patria Mamă. Participarea la plebiscit a poporului ei dovedește cu prisosință acest lucru.

Reincadrarea basarabenilor în viața publică a țării s'a făcut pe nesimțite. Cu atât mai mult, cu cât ei au găsit la eliberare o Românie nouă, o Românie înviorată moralicește și consolidată economicește.

Prin plebiscitul dela 9 Noembrie Basarabia și-a exprimat cu hotărîre voința ei de a participa activ la marea revoluție națională pe care o înfăptuește d. Mareșal Ion Antonescu, desrobitorul ei.

Și prin aceasta, marea acțiune românească care a dus la eliberarea provinciei dintre Prut și Nistru se poate considera încheiată.

Căci Basarabia a fost și sufletește eliberată.

Stalin și Europa

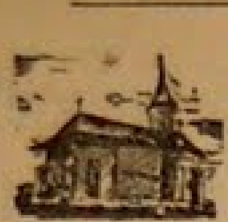
(Urmare din pagina I-a)

bătălie dintre cele mai importante, avându-se în vedere scopul urmărit. Este vorba de aruncarea bolșevicilor cât mai mult spre Sud-Est pentru a se pune în siguranță completă porțiunea de cale ferată depășită de forțele finlandeze, singura care leagă Murmanskul cu interiorul Rusiei Sovietice. Tot în acest sector, spre Carelia, forțele finlandeze împreună cu cele germane au distrus peste șapte sute de cazemate din sistemul de fortificații meniți să evite învăluirea Leningradului și chiar a Moscovei dinspre lacurile Finlandei. Cu această ocazie, s'au făcut prizoniere detașamente întregi dintr'o divizie care lupta acolo.

In centrul frontului de Est, la Moscova, acțiunile terestre sunt în curs de desvoltare, în timp ce aviația germană continuă să bombardeze, în formațiuni masive, stabilimentele militare și încercările de organizare a terenului în vederea unei îndelungate rezistențe a bolșevicilor pe străzile fostei lor capitale.

Din câte se anunță însă, marile acțiuni ale frontului de Est s'au deplasat în sectorul Crimeii, unde forțele germane și corpul expediționar român de sub comanda d-lui general Petre Dumitrescu înaintează vertiginos spre Sebastopol și spre Kerci. Aceste forțe s'au apropiat atât de mult de Sebastopol, încât artileria de calibru mic îl bombardează cu ușurință. Sebastopolul își așteaptă sfârșitul, cu toate că pe cheiurile lui se mai îngrămădesc zeci de mii de bolșevici și un imens material, cari așteaptă să ia drumul Caucazului. Kerciul este deasemenea amenințat și de pe acum făcut imposibil de aviația germană pentru orice rezistență ori posibilități de îmbarcare a bolșevicilor.

In curând, Caucazul va intra total în arena războiului, deoarece până în prezent numai aviația este acela care a început să-l jeneze, mai ales în amenajamentele celor câtorva porturi ale Mării Negre.

VIAŢA BASARABIEI

Plecarea unor tineri basarabeni în Germania

Un comunicat apărut recent arată că guvernul a dispus trimiterea unui mare număr de tineri în Germania penru desăvârşirea lor profesională.

Printre cei aproape 10.000 tineri, cari vor pleca să se perfecţioneze în uzinele şi întreprinderile din Germania, guvernul a hotărât să plece şi tineri români din Basarabia.

D. Antoniade, Inspectorul Muncii din Basarabia, a comunicat locului în drept că până acum s'au înscris aproape 100 de tineri moldoveni.

Marea dorinţă a acestor tineri de a învăţa limba germană şi meşteşugurile într'o ţară care a atins apogeul technicei, se poate constata şi din faptul că printre aspiranţi, sunt foarte mulţi cu câte 5-6 clase secundare.

Adunarea generală a societăţii pensionarilor publici din Chişinău

La sediul său din str. Regina Maria, 49, asociaţia pensionarilor publici din localitate şi-a ţinut Duminică 9 Noembrie adunarea generală a membrilor ei.

La ordinea de zi a fost alegerea consiliului de administraţie, a cenzorilor şi supleanţilor, fixarea cotizaţiilor lunare, aprobarea bugetului şi înfiinţarea de secţiuni în diferite centre din Basarabia.

Inainte de desbateri, d. Const. Mihăilescu, preşedintele adunării, a ţinut o cuvântare preamărind opera domnească a M. S. Regelui Mihai I şi evidenţiind ataşamentul total al pensionarilor publici faţă de opera reîntregitoare a Mareşalului Desrobitor.

Procedându-se la vot, a fost ales consiliul de administraţie în compunerea următoare: Const. Mihăilescu-preşedinte; Pr. ic. Slavrofor Teodor Pelivici şi D. Idriceanu Andrei, vice-preşedinţi; Butoniu Andrei, Cazacu Gh., Munteanu Gh., Buravitchi Gh., Gancan Nicolae şi Gădei Grigore, membri.

Cenzori au fost aleşi d-nii: Cpt. Constantinescu Constantin, Marinescu Victor şi Artănov Pantelimon.

Apoi s'a fixat cotizaţia lunară şi s'a aprobat bugetul în sumă de 250.000 lei până la 31 Decembrie 1941.

S'a hotărît deasemenea înfiinţarea unei cooperative de consum şi aprovizionare a membrilor.

După expirarea ordinei de zi, preşedintele asociaţiei, a propus alegerea ca membri de onoare care a fost făcută în persoana d-nei dr. Elena Alistar-Romanescu, fostă deputat în „Sfatul Ţării" şi directoare a Şcoalei Eparhiale de Fete şi în persoana d-lui General Aurel Marinescu, fost vice-primar al Chişinăului până în ziua răpirii Basarabiei de către hoardele bolşevice.

NUMIRI ŞI TRANSFERĂRI DE PREOŢI IN EPISCOPIA ISMAILULUI

Secţia administrativă bisericească a Episcopiei Cetăţii-Albe şi Ismailului în şedinţa sa din 4 Noembrie a. c. ţinută sub preşedenţia P. S. Episcopul Policarp a făcut următoarele transferări şi numiri de preoţi în eparhie:

Transferări: Pr. C. Ciobanu la biserica catedrală Cahul; pr. Gh. Jereghi la Răscăieţi jud. Cahul; pr. S. Lecea la parohia Vădeni jud. Cetatea Albă;; pr. Nicandru Hohor la parohia Dermendere-Ismail; pr. M. Ispas la parohia Goteşti-Cahul; pr. S. Grecicoei la parohia Cişmele-Ismail; pr. S. Dumbrava la parohia Căşliţa-Dunăre jud. Ismail; pr. T. Sargorodschi la parohia Băneasa-Ismail; pr. D. Popescu la parohia Covurlui-Cahul; pr. Drăgan la parohia Leova jud. Cahul.

Numiri: Pr. Enache Mirea la Cabalia jud. Cahul; diacon S. Savasti preot la parohia Tuzla Cetatea Albă; diaconu Gh. Lanciu preot la Volintiri Cetatea Albă; pr. Ştefan Ionescu la parohia Slobozia-Mare-Ismail; Ion Romanet la parohia Zoloeari jud. Chilia; Diaconu V. la parohia Enăcheşti-Cahul; pr. Râpa Vasile la parohia Români-Cahul; pr. V. Căsanu la parohia Cişmichia-Ismail; pr. C. Codreanu la parohia Colibaşi-Cahul; Cărbunaru V. la parohia Vulcăneşti-Cahul; Pascal D. la parohia Roşu-Cahul.

Intâmplări din Chişinău

ARESTAREA UNOR FEMEI SUSPECTE

Femeia Maria Gherman din com. Mărculeşti, jud. Soroca a fost arestată de către comisariatul gării Chişinău, fiind urmărită de mai multă vreme. Asupra ei nu s'a găsit nici un act. In urma cercetărilor, s'a stabilit că numita este fugită din Transnistria, unde plecase cu puţin înainte de isbucnirea răsboiului împotriva bolşevicilor.

*

Deasemenea, a fost înaintată poliţiei femeia Drujinin Tatiana, arestată în trenul de persoane Bucureşti-Galaţi-Chişinău în timpul controlului pasagerilor în gara Bulboaca, din apropiere de Chişinău.

Numita a fost surprinsă umblând prin raniţele soldaţilor.

Arestata este bănuită de spionaj.

DESCOPERIREA UNUI FURT

Tânărul Hacicov V., student din Ismail, a predat poliţiei pe individul Simeon Teodosie, surprins în localul de vot purtându-i hainele furate acum un an împreună cu diferite obiecte casnice ale reclamantului.

A INCERCAT SĂ MITUIASCĂ UN GARDIAN

Individul Ştefan Mahmuteanu, din mahalaua Melestiu din Chişinău str. 26. Nr. 45, a fost surprins de gardianul public Dumitru Marin din postul str. Alexandru cel Bun colţ cu str. Tighinei, încercând să vândă un covor de preţ, al cărui provenienţă n'a putut s'o justifice.

In timp ce era condus la secţie, numitul a încercat să mituiască pe gardian.

CARNE DIN TAIERI CLANDESTINE

Organele de control ae primăriei au dresat un proces verbal de contravenţie numitului Okulovici Teodor, pentru că vroia să vândă o cantitate de 15 kgr. de şuncă afumată provenită din tăieri clandestine.

PROCES VERBAL DE SPECULA

Săteanului Grigore Ştirbu din com. Ialoveni jud. LLăpuşna, i s'a dresat proces verbal de speculă pentru că a încercat să vândă o cantitate de ouă cu 6 lei bucata.

Probleme basarabene

INVIORAREA VIEŢII

Evenimentele, aşa cum s'au desfăşurat, cu rapiditatea şi forţa lor de prefacere, au răscolit sufletul basarabean până în străfundurile cele mai intime, risipind o undă de covârşitoare bucurie şi deschizând noui perspective de viaţă.

Sublima recunoştinţă pluteşte încă pe obrazul schingiuit de atrocităţile comuniste al poporului basarabean, ca o superbă metamorfoză de definitivă şi totală încadrare în lupta de întregire a Statului românesc. Se pot vedea pe străzile Chişinăului mame cu feciorii luaţi de hoardele roşii privind orice soldat român cu o crescândă dragoste şi căutând să descifreze în înfăţişarea lui anumite asemănări tainice cu cei plecaţi fără putinţă de întoarcere. Se pot vedea fete cu trandafirii vârstei biciuiţi de crivăţul amintirilor, care îşi caută prezenţa imaterială a părinţilor deportaţi în cenuşa ruinelor măreţe, care la întrebarea nevinovată a cuiva îşi răstoarnă durerile în hohote de plâns. Se pot vedea prin case soţii cu copiii, aşteptându-şi bărbaţii mânaţi de barbarii răsăriteni spre cine ştie ce lucrări de fortificaţie disperată.

E o mare suferinţă ascunsă pe plaiurile pângărite de anul îngenuncherii ale Basarabiei.

Viaţa de acolo, cu permanenţa ruinelor în ochi, cu inima frântă în două de cruzimile destinului, cu nepotolita sete de limpezire a zărilor, are nevoie grabnică de înviorare, de prefacere, de curmare a inadvertenţelor istorice.

Poporul acesta basarabean a cărui tradiţie n'a fost în stare s'o sfarme cnutul şi teroarea sovietică, aşteaptă cuvântul de îmbărbătare al intelectualilor şi al tuturor celor trimişi în Basarabia de către guvern, pentru a-l ridica din tristeţile trecute.

In provincia răsăriteană nu mai există gânduri subversive sau îndoelnice, toţi cei care ar încerca să afirme, că acolo mai persistă neîncrederea sau că influenţa comunistă ar fi lăsat urme prea adânci, sunt oameni care încă n'au înţeles tragedia basarabeană, nici în refugiu când întreaga ţară a primit cu lacrimi de compasiune pe refugiaţii basarabeni, nici acum când peste oraşele îmbrăcate în aurul îndestulării de altă dată, cântă cucuvaiele şi sboară liliecii.

Cei ce pleacă în Basarabia pentru a face cu adevărat apostolat, cu care să aibă a se mândri întreaga viaţă, acela trebuie să sesizeze punţile de ataşament şi recunoştinţă, pe care le întinde psihologia basarabeană.

Actuala activitate din Basarabia necesită idealism pentru a putea căpăta predispoziţiile creatoare ale sincerităţii basarabene şi a le stăpâni cu demnitate, în vederea desăvârşirii idealului celor ce au căzut pe ţărâna basarabeană. Mai înainte de orice, cei cari s'au încolonat în rândul reparatorilor morali şi materiali ai Basarabiei, trebuie să dea dovadă de o adâncă iubire de provincia basarabeană, fără subterfugii şi calomnii cu interes, să considere poporul basarabean ca cel mai capabil, să uite trecutul, dăruindu-se totalmente în marea operă de reîntregire a viitorului românesc.

Nu i se mai poate scoate ochii acestui norod, cu însuşiri voevodale, cu un trecut ale cărui urmări se pot observa în inima amurgită a bătrânilor şi'n frunţile fără nicio picătură de zâmbet ale copiilor.

Ruşinea acestui trecut a fost a ţării întregi nu numai a Basarabiei şi dacă oştile Mareşalului au spălat ruşinea ţării, provincia basarabeană nu mai poate fi speculată pentru aceiaşi ruşine. Viaţa de acolo trebuie înviorată, prin blajinătatea atitudinilor şi apropierea sufletească fraternă.

Aşa cum s'au înfrăţit flăcăii Ialomiţei sau ai Oltului prin moarte, aşa armata intelectuală trimisă să regenereze Basarabia trebuie să se spele de toate prejudecăţile şi suspiciunile, pentru a creia un ritm de primăvară creatoare.

Sergiu Matei Nica

SITUAŢIA AGRICOLĂ IN JUD. LĂPUŞNA

Dificultăţile aduse de timp şi cele ale situaţiei de faţă, au fost învinse printr'o încordare rodnică de puteri şi situaţia jud. Lăpuşna din punct de vedere agricol se prezintă în momentul de faţă sub un aspect absolut mulţumitor.

Pe ogoarele din judeţ s'a terminat recoltarea porumbului şi a cartofilor.

Păioasele, floarea soarelui, fasolele, soia şi altele au fost recoltate şi ele în întregime şi depozitate în hambare, după treer, fără cele mai neînsemnate pierderi, aşa fel că toată recolta va putea fi pusă pe piaţă spre a satisface nevoile de consum.

In general, recolta din anul acesta, arată indicii mai scăzute faţă de cele ale anilor buni din trecut, deşi condiţiunile naturale au corespuns unor rezultate incomparabil mai bune. Grâul a dat cca. 800 kgr. de ha. în medie, atunci când pentru un an ca acesta, se putea aştepta la cca. 1.600 kgr. de ha.; porumbul a dat cca. 800 kgr. de ha. în loc de cca. 3.000 kgr. cât ar fi putut să dea, fasolele 400 kgr. în loc de 1.200 kgr., cartofii 3.000 kgr. în loc de 5.000 kgr.

Lucrurile se explică prin lipsă de îngrijire în culturile de pământ ce au caracterizat anul de ocupaţie. O parte foarte însemnată din teren cultivabil ce aparţinea proprietarilor mai mari la cari se bucura de cea mai bună îngrijire, a fost dată în lucrul „bednecilor", adică golănimii satelor, care cu tot concursul pe care erau obligaţi să le dea „culacii" nu au reuşit să facă faţă sarcinei ce li-s'a impus, dovedindu-se odată mai mult a fi o categorie de oameni cu totul neproductivă.

De altă parte şi ceilalţi ţărani agricultori s'au dezinteresat de semănături.

Plantele prăşitoare au putut să fie salvate numai graţie măsurilor energice luate de prefectură, de acord cu Camera agricolă din judeţ, imediat după instalare. Semănăturile de porumb, floarea soarelui, cartofii, etc. neprăşite de loc până atunci, au suferit o praşă care le-a făcut să se îndrepte şi să dea o recoltă frumoasă.

CAMPANIA AGRICOLĂ TINDE SĂ ASIGURE RECOLTA ANULUI VIITOR

Pentru asigurarea recoltei în anul viitor, se duce o campanie susţinută de sănătoase măsuri luate de prefectură în unire cu Camera agricolă.

Planul de lucru pe câmp a fost întocmit, ţinându-se seama de posibilităţi şi nevoi, pentru ca din acordul celor două elemente să rezulte maximum ce se poate da în împrejurările actuale.

Acest plan prevede însămânţarea în toamna actuală a peste 60.000 ha. grâu de toamnă, 15.000 ha. secară şi 18.000 ha. orz.

Timpul a fost extrem de defavorabil pentru aplicarea planului campaniei de toamnă.

Mai întâiu, lipsa complectă de umezeală a fost un obstacol serios pentru a face arăturile de toamnă, iar acum ploile dese şi abundente îngreuiază lucrul.

Şi totuşi, în ciuda acestor dificultăţi, planul a fost în cea mai bună parte realizat constatându-se cu acest prilej o perfectă armonie între factorii autorizaţi şi o îmbucurătoare conştiinţă a responsabilităţilor care grevează asupra fiecăruia.

VAST PROGRAM DE PUNEREA IN VALOARE A TERENURILOR NEPRODUCTIVE

Potrivit ultimelor date asupra situaţiei terenurilor, judeţul Lăpuşna se prezintă astfel: terenul arabil 248.400 ha.; păduri 73.200 ha.; păşuni 38.900 ha.; vii 27.600 ha.; fânete 5.600 ha. şi livezile 5.600 ha.

La cele arătate, mai trebuie adăogat însă şi 55.600 ha. teren neproductiv ceeace înseamnă o suprafaţă de importanţă considerabilă.

Este adevărat că cea mai bună parte din acest teren reprezintă suprafeţe acoperite de drumuri, localităţi, văi, scurgeri de ape, etc.

O altă parte însă poate fi asanată şi dată productivităţii, sporindu-se terenul cultivabil cu o suprafaţă transportabilă, care se ridică cu până la 50 la sută din suprafaţa terenului neproductiv.

Un program de importante lucrări pentru amenajarea acestor lucrări este în curs de lucru.

Fostul perceptor Leonid Arbuz din Chişinău arestat şi dat în judecată

Cabinetul de instrucţie de pe lângă parchetul judeţului Lăpuşna a terminat instrucţia cazului fostului perceptor Leonid Arbuz învinuit de contravenţie la legea metalelor preţioase.

Numitul având autorizaţia de a intra în ghetto pentru ridicarea cărţilor de propagandă bolşevică a uzat de acest prilej spre a face comerţ cu metale preţioase.

Percheziţionat la eşire de poliţia militară a ghetto-ului, s'a găsit asupra lui o bucată de aur brut în greutate de cca 250 gr. în valoare de 92.000 lei.

In stare de arest numitul a fost înaintat parchetului.

D. jude instructor Calcea cercetând cazul, Leonid a mărturisit că aurul a fost cumpărat în ghetto şi că scopul pentru care l-a cumpărat a fost spre a-l revinde.

Pe baza acestei mărturisiri încheindu-se dosarul cauzei, parchetul a făcut rechizitoriul de dare în judecată a numitului.

Leonid Arbuz a făcut apel cerând infirmarea mandatului de arestare.

Apelul judecându-se Camera de punere sub acuzare l-a confirmat.

REZOLVAREA PROBLEMEI PÂINII LA CHIŞINĂU

Pentru aprovizionarea cu pâine a oraşului nostru primăria a făcut intervenţii la Guvernământul Basarabiei cerând să se blocheze la Chişinău tot grâul din recolta judeţului Lăpuşna şi a unei părţi din jud. Orhei.

Luând în considerare motivele expuse de d. col. Dobjanschi, d. general Voiculescu guvernatorul Basarabiei a aprobat cele cerute fixând că numai grâul ce va rămâne după satisfacerea consumului intern se va putea vinde în localităţile din afara judeţelor menţionate.

Totodată pentru ca măsura hotărîtă să aibă un caracter de reală soluţionare a problemei pâinii, guvernământul a admis intervenţia primăriei de a i se pune la dispoziţie moara sistematică din b-dul Ferdinand I colţ cu str. Cuza Vodă, fosta proprietate Korembllt.

Moara e de vreo 4 ani în inactivitate şi este avariată de pe urma cutremurului. Totuşi este singura moară sistematică din Chişinău ce nu a suferit de pe urma urgiei bolşevice şi care după serioase reparaţiuni poate să fie pusă în funcţiune.

Primăria a şi început lucrările de reparaţie. Aproape 100 de lucrători muncesc pe şantier, primăria fiind decisă să termine lucrările în cel mai scurt timp.

D. col. Dobjanschi şi-a exprimat speranţa că dacă se va putea continua în ritmul de azi, dacă nimic neprevăzut nu va interveni să stânjenească desfăşurarea actuală a lucrărilor către 1 Decembrie a-c. primăria va putea îndestula brutăriile din municipiu cu făină suficientă şi de mai bună calitate.

INSĂMÂNŢĂRILE IN BASARABIA

După informaţiile noastre, însămânţările în Basarabia merg destul de bine. Dintr'o suprafaţă destinată culturilor de grâu, care se cifrează la 900.000 ha., s'a însămânţat mai mult ca o treime.

Rezultatul pentru primele zile ale plebiscitului la Chişinău şi în jud. Lăpuşna

La Prefectura judeţului Lăpuşna s'au centralizat voturile pe primele două zile la plebiscitul ţării.

In cursul zilelor de Duminică şi Luni, în tot cuprinsul judeţului Lăpuşna au votat 51.476 cetăţeni.

Nu există nici un singur vot împotriva operii Mareşalului.

Rezultatul total, pe întreaga provincie, il vom publica în numărul nostru de mâine.

PRELUNGIREA TERMENULUI PENTRU INMATRICULAREA FIRMELOR DIN TERITORIILE EVACUATE

Decretul-lege pentru complectarea legii pentru reglementarea situaţiei fiscale a contribuabililor care au avut activitatea ori exploatări în teritoriile evacuate a prevăzut că vor beneficia de reducerea la jumătate a impozitului comercial sau industrial, inclusiv complimentarul şi supra-cota cuvenite pe exerc. 1941-1942, întreprinderile comerciale şi industriale care au avut sediul şi totalitatea exploatărilor lor productive în teritoriile evacuate şi care îşi vor înmatricula firmele în teritoriul liber până la 1 Octombrie 1941 precum şi refugiaţii care vor înfiinţa până la aceiaşi dată în teritoriul liber, noui întreprinderi comerciale sau industriale.

Cum din cauza lipsei de mijloace financiare multe asemenea întreprinderi nu au putut să-şi înmatriculeze firmele şi numeroşi refugiaţi nu au putut să înfiinţeze noui întreprinderi în teritoriul liber până la data de 1 Octombrie 1941 a fost prelungit până la 31 Martie 1942.

Prin urmare vor beneficia de reducerea la jumătate a impozitului potrivit decretului-lege din 24 Iulie 1941 şi întreprinderile comerciale şi industriale care îşi vor înmatricula firmele, precum şi refugiaţii care vor crea noui întreprinderi comerciale şi industriale în teritoriul liber pe timpul dela 1 Octombrie 1941 până la 31 Martie 1942.

Vizita P. S. Efrem la şcoala de cântăreţi şi Seminarul teologic din Chişinău

Marţi 11 Noembrie a. c. I. P. S. Efrem locţiitor de arhiepiscop al Basarabiei, însoţit de părintele Alexandru Scvorţcov, consilier referent la secţia culturală a Arhiepiscopiei Chişinău, a vizitat şcoala de cântăreţi din Chişinău, reînfiinţată de I. P. S. S. şi condusă de părintele Paul Mihailovici, de unde s'a îndreptat apoi spre seminarul teologic de sub direcţia părintelui Serghie Bejan.

La şcoala de cântăreţi I. P. S. S. a fost întâmpinat de corpul profesorilor în frunte cu părintele Paul Mihailovici.

I. P. S. S. s'a interesat de aproape de mersul şcoalei primind toate lămuririle din partea părintelui director.

Cu prilejul întrebărilor puse elevilor cântăreţi Basarabiei a constatat bună pregătire a acestora şi dragostea ce o au toţi de Sfânta noastră biserică.

I. P. S. S. a vizitat fiecare clasă şi a dat elevilor sfaturi frumoase în legătură cu activitatea lor şcolară şi extraşcolară.

De aici a plecat la seminarul teologic, unde a fost întâmpinat de corpul profesorilor, în frunte cu părintele Serghie Bejan. I. P. S. S. a vizitat gospodăria seminarului, constatând că părintele director Serghie Bejan a reuşit în scurt timp să organizeze temeinic această pepinieră de viitori apostoli ai neamului.

Amintim cu această ocazie că seminarul teologic îşi are uzina sa electrică şi brutărie proprie.

După vizitarea gospodăriei, I. P. S. S. a vizitat capela seminarului, iar de aici a trecut la cursuri, asistând la ora de istoria bisericii, predată de părintele Neculai Timuş şi la ora de cântare bisericească, predată de d. prof. D. Cadea.

Plata salariilor învăţătorilor utilizaţi la oraşe

Ministerul Culturii Naţionale a comunicat directoratului Invăţământului din Basarabia că învăţătorii dela sate cari sunt utilizaţi în învăţământul primar dela oraşe, urmează să fie plătiţi cu salariul de învăţător cu titlul provizoriu.

Cum în oraşele basarabene mulţi dintre bătrânii învăţători basarabeni au rămas sub ocupaţie, în Septembrie a. c. au fost aduşi învăţători dela sate ca să se organizeze învăţământul dela oraşe.

La Chişinău, sunt peste 30% de învăţători în această situaţie. Salariile acestora sunt în scădere cu câteva mii de lei pe lună, sporul de 30% acordat recent, fiind şi el micşorat.

Probabil că având-se în vedere viaţa extrem de grea de la oraşe, ministerul va reveni asupra acestei măsuri, stabilind o salarizare a acestei categorii de funcţionari ai Statului, conform cu situaţia de azi şi cu rolul lor de luminători, ai maselor.

Toate şcolile din Basarabia vor intra în funcţie

Guvernământul Basarabiei a pus în vedere directoratului culturii din Basarabia ca să pună imediat în funcţiune toate şcolile primare din Basarabia, utilizându-se până la noi dispoziţiuni şi învăţătorii rămaşi în Basarabia, în afară de cei ce sunt de origină etnică ucraineană. Se vor lua măsuri urgente pentru înzestrarea tuturor şcolilor cu manuale didactice şi material intuitiv. Până la sosirea cărţilor se va continua cu educaţia religios-morală, patriotică şi civică a copiilor intrându-se treptat în materia prevăzută de programa analitică a timpului în care ne aflăm şi la obiectele a căror materii pot fi predate fără manual.

Invăţământul de toate categoriile trebuie să fie călăuzit de următoarele două principii fundamentale: învăţătorii nu sunt funcţionari ci realizatori.

Activitatea lor nu se mărgineşte numai la orele fixate prin orar ci se extinde la toată activitatea ce se desfăşoară într'o comună.

ȘTIRI DELA FRAȚII DIN AMERICA

Ziarul „Solia", ce apare la Detroit, Michigan, U. S. A., organ al românilor de peste ocean, scrie:

Implinindu-se 28 de ani dela înființarea parohiei ort. rom. Sf. Maria din sf. Paul. Minn. Românii din acest oraș, plini de energie și dragoste față de jertfa și munca ce a depus în decursul acestor ani de muncă neobosită, fruntașii membrii ce au rămas luptători ai credinței religioase dela anul 1913 până la anul prezent 1941, să poată vedea în mijlocul lor bucuria și dragostea nedespărțită, celebrând cu mare pompă la data de 31 August a. c. o adevărată sărbătoare mult așteptată de toți creștinii români din sus numita colonie românească.

Incă cu câteva luni înainte, au început marile pregătiri, ca pe data de 31 August, în colonia românească din Sf. Paul să se poată sărbători ziua cu mai mare pompă, ca toți cei prezenți să se poată bucura sufletește cât și trupește de această sărbătoare, dedicată celor patru însemnătăți: Implinirea celor 28 de ani de existență a Parohiei, Hramul Adormirei Maicii Domnului, resfințarea Bisericii renovate și împlinirea celor 3 ani de muncă neobosită a tânărului preot Petru Moga, în colonia românească din St. Paul.

Apropiindu-se data sărbătorilor, încă de Joi în Hala Românească din localitate, s'a observat munca din partea femeilor membre ale Reuniunii pentru ca Duminecă să poată mulțumi pe toți cei prezenți. Membrii consiliului parohial în frunte cu părintele lor și cu Pres. Filip Comloșan, alergau în toate părțile pentru a face o cât mai bună aranjare și pregătire pentru ca Duminecă în ziua de serbare, să se poată vedea în această colonie o sărbătoare adevărată românească, iar oaspeții veniți din mari depărtări să fie primiți cât se poate de bine și ca în special să se poată observa că membrii parohiei au trecut timp de 28 de ani, prin muncă neobosită uneori, plină de dragoste nesfârșită, lăcașul sfânt pe care l-au cinstit și respectat pentru împlinirea dorințelor sufletești.

Sâmbătă după masă au început să sosească oaspeții din diferite State ale Americii. Primul grup a sosit din Detroit, apoi un grup frumos din Chicago, în frunte cu Păr. Victor Bărulescu cu familia, și cu d. Nicolae Munteanu, pres. parohiei din Chicago. Seara de târziu a început să sosească de prin South Dakota și de prin orașele îndepărtate ale Statului Minnesota.

Sâmbătă seara s'a și început serviciul în biserică prin Vecernie, fiind săvârșită de Păr. Moga, parohul local. Duminecă dimineața la orele 7, s'a început Utrenia săvârșită de Păr. Petru Moga, iar la orele 9.30 dim. s'a început Sf. Liturghie, pontificată de următorii preoți ort. Păr. Victor Bărbulescu Chicago, Păr. Petru Moga parohul local, Păr. Eugen Lazăr So. St. Paul; P. C. Sa Păr. Ioan Nedezinistki, vicar din Mineapolis, Minn. Ioan Davidiff, preot din Sf. Paul și Iona Chrisestom, preot ort. sirian.

La predică Păr. Bărbulescu vorbește în românește, exprimându-și bucuria cu care a venit în mijlocul poporului din St. Paul explicând despre puterea creștinească și despre Evanghelie. Apoi P. C. Sa Ion vicar, vorbește poporului în dou limbi.

Inainte de Fie numele Domnului s'a făcut pregătirea pentru încurajarea bisericii împreună cu sfințirea Ei. de către Păr. V. Bărbulescu. La finea Sf. Liteurghii s'a săvârșit un parastas dedicat în acești 28 de ani de când a început a trece la Hala Românească spre a se înveseli la banchetul ce așteaptă pe toții cu bucatele adevărate românești. Păr. Moga anunță membrilor, că în Duminecă de 7 Septembrie nu va fi serviciul la biserică din localitate deoarece păr. Moga va merge la Omaha Nebraska, pentru serviciul religios.

După eșirea din biserică toți preoții s'au recreat câteva minute în casa parohială, unde d-na preoteasă Moga îi tratează pe toți preoții obosiți de slujba lungă, cu niște „aperizers". In timpul acesta au mai sosit următorii preoți: Ioan Dzubay, preot ort., Rev. Dr. Palmer, episcopal Rev. Schroeder episcop, și Rev. J. Clement, preot ort.

Dela casa parohială toți preoții au plecat la Hala Românească unde poporul nerăbdător îi aștepta deschiderea mesei. Mesele au fost pregătite și înzestrate toate cu tricolorul român, iar fiecare farfurie cu două steaguri, unul american și unul român. Această frumoasă aranjare a meselor a lăsat uimiți pe toți cei de față, mai ales pe americani, care au fost foarte curioși de frumusețea decorării făcute de tinerii români.

Din minunile tehnicei germane

Filmul în culori

BERLIN 6 (UTA). — La bienalele cinematografice ce se țin la Veneția, au fost prezentate și premiate de curând, primele filme culturale colorate germane.

In săptămâna filmului cultural german de la München, s'a ivit ocazia de a se prezenta și revedea aceste filme. Concomitent s'a ținut un congres despre tehnica filmului colorat, desbătându-se cu acest prilej multiplele probleme de ordin practic și teoretic al filmului în culori.

Se știe că filmul german „Agfacolor" a ajuns încă de câtiva ani, aproape la perfecție în ceeace privește redarea culorilor; afară de aceasta are avantajul că nu necesită aparate speciale pentru proecție și în sfârșit — de scurt timp — poate fi copiat, deci multiplicat. Deși oferă atâtea avantaje, totuși prezintă și așa numitele neajunsuri, pentru a căror eliminare se lucrează intens.

In ce privește reproducerea coloritului, menționăm că culoarea verde nu iese perfect, la fel se întâmplă dificultăți la coloritul tenului omenesc.

Pentru rezolvarea acestei probleme s'a inventat o tehnică complicată a machiajului, care poate fi utilat la filmul colorat însă nu intră în cadrul posibilităților ce le are la îndemână un amator fotografic de exemplu.

O îmbunătățire capitală pentru acest gen de filme s'a obținut prin construirea unei noi surse de lumină, care dau o lumină incoloră și uniformă.

Alte imperfecțiuni ale filmului colorat, nu putem să le aruncăm în seama filmului „Agfacolor" ci, după cum reiese din concluziile obținute în cursul congresului din München, trebuesc puse în sarcina spectatorului, care nu are încă posibilitatea de a percepe culorile cu justețe.

Acestui cadru aparține și o altă problemă desbătută la München. Vedem deci prezența a multor factori, cari la filmul obișnuit în alb și negru, nu se cunosc.

Din cele de mai sus deducem că pozele filmului colorat nu se pot prezenta izolate, fără elementul comparativ al culorilor, care este primordial. In lipsa acestuia, coloritul își pierde caracterul său și apare pentru ochiul spectatorului denaturat.

Albastrul unui cer dintr'o fotografie, care nu-i întovărășit de seninul cerului, [illegible] impresia de [illegible].

In orice caz, congresul dela München a stabilit că problemele filmului colorat încep să se ivească încă dela fabricarea materialului brut necesar, deci nu poate fi considerat un capitol integral rezolvat.

REDACȚIONALE

Ziarul „Basarabia" trebuind să fie oglinda reală a vieții obștești din provincia dintre Prut și Nistru, în cadrul nouei vieți a României reintregite, corespondenții noștri sunt rugați cu insistență să ne trimită numai știri cu caracter local.

Ziarul *Basarabia* caută spre imediată angajare corespondenți harnici la: Hotin, Soroca, Bălți, Chilia, Cetatea Albă, Târgul Edineți, Târgul Florești, Dubăsari, Hâncești, Strășeni, Tg. Călărași, Ungheni și Bolgrad.

Corespondențele de probă se vor trimite: Secretariatului de Redacție al ziarului „Basarabia", Bulevardul Lascar Catargiu No. 31, București III.

D. Trofim Cozma-Loghin, Românești-Tighina: Am primit corespondența dvs. de probă. Trimiteți-ne absolut numai știri și fapte locale fără nici un comentariu. Neajunsurile de cari vorbiți, vor fi soluționate pe cale administrativă.

PLEBISCITUL

AU VOTAT ȘI ERI APROAPE 700 MII CETĂȚENI

Termenul de votare s'a prelungit însă pentruca să poată vota toți cetățenii cu drept de vot

Eri a treia zi a plebiscitului de vot s'a prezentat la secțiile de votare un număr de aproape șapte sute de mii de cetățeni. Mai mult de două treimi, prin urmare, din numărul celor cari au votat în prima zi. Este aceasta cea mai bună indicație că niciun român nu vrea să absenteze de astădată dela marea manifestație cetățenească pentru împlinirea reformei Statului național biruitor și pentru apărarea tuturor drepturilor românești.

Plebiscitul de azi se face însă în timp ce munca agricolă se desfășoară cu o mare încordare pe toate ogoarele, când numeroși alți țărani și muncitori sunt în pădure la tăiatul și căratul lemnelor necesare complectării stocurilor pentru iarnă, când alți muncitori repară s'au construesc drumuri, nu numai în provinciile desrobite dar și pe acelea cari asigură aprovizionarea luptătorilor de pe îndepărtatele fronturi din Crimeea și Azov, când negustorii străbat toate colțurile țării pentru a asigura aprovizionarea orașelor, când circulația pe căile ferate se face încă cu mare anevoință și când o bună parte dintre vitejii luptători răniți se află încă în spitalele din apropierea frontului.

De la vot au fost nevoiți să absenteze deci un mare număr de cetățeni, în afară de cei cari făcând parte din armatele ce se află în luptă cu vrăjmașul, sunt departe de țară și nu-și vor putea exercita acest drept cetățenesc.

Nu trebue să rămână însă nici un cetățean care să nu-și exprime votul, care este de altfel obligator.

Noua așezare a Statului român are nevoie de adeziunea tuturor românilor cu drept de vot, fiindcă se așează acum temeiurile definitive ale Statului și ale tuturor drepturilor românești.

Dată fiind această mare însemnătate a plebiscitului de acum și pentru a nu lipsi de la această manifestație cetățenească tocmai cei mai vrednici dintre muncitori și cei mai viteji dintre luptători, guvernul a luat hotărîrea de a se prelungi, operațiunile plebiscitare

REZULTATUL PRIMELOR TREI ZILE

Voturi exprimate „da":	2.463.187
Voturi exprimate „nu":	43
Numărul votanților:	2.463.230

In centrele de votare unde operațiile n'au fost terminate, consultarea plebiscitară va continua și în zilele 13, 14 și 15 Noembrie. Toți cetățenii vor avea, astfel, posibilitatea să-și facă datoria

Cum a fost scufundat vasul sovietic de 12.000 tone

De vorbă cu comandantul submarinului „DELFINUL"

„Un submarin românesc, „Delfinul", a scufundat în apele Crimeei un vas de transport sovietic de 12.000 tone!...

Vestea aceasta mi-a umplut inima de bucurie. Tânăra noastră marină de războiu dovedește deci aceaș vitejie ca și armata noastră. Și fără voie gândul mi a alunecat către echipagiul eroic al acestui submarin, care ne aducea întâia mare biruință.

Niciodată n'am văzut un submarin decât în fotografii, dar cu toate acestea vedem în închipuire acea încordare până aproape de limita puterilor omenești pe care a trăit o eroicul echipaj în acea cutie de metal.

Nu, hotărât lucru, viața marinarului în genere, este o viață aparte, cu totul desprinsă din cadrul acelia pe care o trăim noi, cei de pe uscat.

Oamenii aceștia care au înfruntat și înfruntă primejdii pe care noi. Ajungi până acolo încât ești nu ni le putem nici măcar imagina, par atât de stingheriți alături de noi. Ajunși până acolo încât eș'i gata să le negi virtuțile, văzându-i pe acești „lupi de mare" printre noi. Explicația? E simplă! Acolo, pe navă, în fața pericolelor sunt marinari; aici, pe uscat sunt oameni. Acea caracteristică care-i ridică până dincolo de eforturile firești, făcând din ei niște supraoameni, le lipsește pe uscat. Căci viața, pasiunea lor, o trăiesc intens numai în încordarea uriașă cu elementele naturii. Acolo ei se simt în adevăratul sens al înțelegerii în elementul lor...

Totuș cât de puțin cunoaștem noi din această viață! M'am convins de aceasta prin prilejul pe care l-a oferit presei d. amiral N. Păiș, subsecretar la ministerul aerului și marinei, prezentându-ne pe comandantul submarinului Delfinul, cel care scufundase vasul sovietic, pe căpitanul Costăchescu Constantin, însoțit de sublocotenentul aspirant Popescu Panait.

CUNOAȘTEM PE COMANDANTUL „DELFINULUI"

Căpitanul Costăchescu, Constantin e un bărbat înalt, brun, pe ale cărui trăsături energice se vede umbra marilor hotărâri plutind bine ascunse pe fața bronzată de aerul sărat al mării.

In timp ce d. amiral Păiș ne vorbește despre marinarul român în cuvinte ce ne merg direct în suflet, mă căsnesc să rup de pe fața comandantului „Delfinului" un cât de mic semn al marei încordări prin care acest om a trecut timp de patru zile. Dar nu desprind nimic. Nici măcar acea autoîncredere, acea strălucire firească unei izbânzi. Ci, dimpotrivă: parcă nu el era sărbătoritul, ci aștepta să vie altcineva. Pe care-l aștepta de departe, cu aureola de învingător pe frunte.

Mirat oarecum de această modestie turnată în prea multă renuntare, am trecut privirea la camaradul său. Dar aceiaș neclintire, aceiaș nepăsare.

CUM A FOST TORPILAT VASUL SOVIETIC

Căpitanul Costăchescu, simplu și cu mare economie de vorbe a început să ne povestească cum a fost torpilat vasul sovietic.

— In ziua de 2 Noembrie am primit misiunea ca să atacăm navele sovietice din bazinul de est al Mării Negre. După ce am făcut toate pregătirile necesare, am pornit pe înserat, escortați de două torpiloare.

Am navigat toată noaptea la suprafață, fără să avem nici un incident. Mergeam cu o viteză de 8—9 km. pe oră. Timpul era frumos și marea liniștită. A doua zi de dimineață apar câteva avioane. Suntem siliți să ne scufundăm imediat, indiferent dacă avioanele sunt amice sau inamice. Așa e legea submarinului! Să se ferească cât se poate de vederile inamicului aerian.

După ce au dispărut, continuăm croaziera tot la suprafață. Indreptându-ne spre sudul Crimeei. Toată ziua trece liniștită, fără nimic de semnalat. Spre seară însă începe furtuna, care ține până în zorii zilei. Toată noaptea am navigat la suprafață, cu prova în val.

Cu toate acestea ne îndreptăm, însă cu mare precauție, spre Yalta. Ne oprim la circa cinci mile marine (aproape 10 km.) de țărm și așteptăm să se facă ziuă. Echipajul se află mai hotărât ca oricând, deși toată noaptea am avut de luptat cu frigul și cu furtuna, când am fost silit să schimb oamenii de pe punte din oră în oră.

Cum s'a luminat de ziuă, ne scufundăm, făcând din când în când ceeace numim noi „împunsături de periscop", adică cercetând marea prin periscop. Nimic de semnalat până la ora 9. Așteptam încordați, hotărâți. Către ora 9, apare un convoi de vase. Deci trebuia să acționăm, înainte ca ei să prindă de veste. Și atunci am ales din tot convoiul cel mai mare vas. Mai ales că puteam să-l atac în condiții bune.

Am încercat să-l atac cu prova (cu tuburile lanstorpile din provă), dar în momentul acela vasul a schimbat direcția de drum. O „împunsătură de periscop" și m'am hotărât: îl atac cu pupa. Distanța se micșora. Un scurt calcul al elementelor și torpila a plecat... O secundă de încordare, de așteptare, și-apoi explozia uriașă... Il lovisem fără drept de apel... L'am văzut scufundându-se.

Pe urmă a început lupta cea mare. Vedetele lor ne-au căutat ore încheiate, grenadându-ne în 24 de valuri succesive, cu aproximativ 83 de grenade submarine. Totuș nu ne-au putut lovi; ba mai mult, submarinul n'a suferit nici un fel de avarie.

La întoarcere am avut din nou furtună, mai mare ca cealaltă prin care trecusem, căci bătea vântul din West care iscă valuri mari, dar am ajuns cu bine la bază, fără nici o pierdere în oameni, fără nici o avarie și pe deasupra cu o victorie. Asta este tot.

*

Căpitanul Costăchescu Constantin a tăcut. Tot așa de simplu cum începuse să ne povestească. Am putut afla numele ofițerilor care l-au însoțit în misiune. Iată-i: cpt. Papaianopol, locot. Argeșianu Șerbu, lt. Țurcanu, sublt. Popescu Panait și sublt. Stegaru...

Aceasta este povestea întâiei biruințe a submarinului „Delfinul". Ca mâine vom auzi și pe a doua!!..

Dan Bălteanu

INFORMAȚIUNI

In ziua de 11 Noembrie d. Mihai Antonescu a primit în audiență pe d-nii:

Eduard Talin, Ministrul Finlandei la București și

Suphi Tanrıöer, Ministrul Turciei în România.

D. Florin Manoliu, consilier economic în Ministerul Afacerilor Străine, este reintegrat pe data de 11 Iunie a. c. în drepturile sale, potrivit Decretului Nr. 3105 publicat în Monitorul Oficial Nr. 268, din Noembrie 1941.

In marea rotondă a Ateneului Român se va deschide la 15 Noemvrie a. c. Marea Expoziție a Aviației Românești în războ.

Această manifestație unică în felul ei va cuprinde trofee și imagini din lupta aripilor noastre împotriva bolșevismului.

Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința publicului că biletele de 1, 2, 5, 20 și 100 lei, puse în circulație de Banca Națională a României în vara anului 1941, pentru și în locul Ministerului de Finanțe, au aceeași putere circulatorie și liberatorie ca și monetele de metal de aceleași valori, oricare ar fi datele de emisiune a acestor bilete, oricare ar fi datele de emisiune a acestor bilete, culoarea lor și semnăturile pe care le poartă.

Declararea cantităților de porumb aflate la producători

D. D. Negel, Ministru Subsecretar de Stat la Departamentul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării a dat o decizie prin care producătorii de porumb sunt obligați să facă declarațiunile de recoltă prevăzute în art. 12 și 13 ale Decretului Lege nr. 2.067/941 și la pct. 4-6 din deciziunea Ministerului Economiei Naționale nr. 377/941, cel mai târziu până la 30 Noembrie 1941.

Infracțiunile la prevederile prezentei deciziuni se pedepsesc în conformitate cu dispozițiunile Decretului-lege nr. 2.067 din 17 Iulie 1941.

REZULTATELE TOVĂRĂȘIEI CU COMUNISMUL

Adeverirea proverbului: „Semeni vânt, culegi furtuna"

BERLIN, 8 Noembrie. — Cele două puteri anglo-saxone — bine intenționate — și chiar țările perfect neutre, au putut face o experiență interesantă în ultimele săptămâni: faptul că prin alianța cu Marea Britanie și prietenia ea cu Statele Unite, comunismul ajungând, ca să ne exprimăm astfel la modă, a produs un val puternic de propagandă dar concomitent a stârnit și o puternică reacție împotriva ei. Astfel în Suedia se desbate problema dacă activitatea comunistă trebuie împiedicată prin singurul mijloc eficace — și anume printr'o interdicție categorică. Tineretul socialist din Chili a hotărât să respingă orice conlucrare cu comunismul și aceasta după mature experiențe, pe când în alte țări se constată o creștere a activității de propagandă comunistă. In Anglia și Statele Unite, lorzii și capitaliștii se înfrățesc cu bolșevismul, atât de antinomic în ce privește structura lor intrinsecă, și nu-și dau seama că agenții comunismului moscovit caută să folosească această conjuctură pentru a recâștiga poziții pe care le-au pierdut de secole. Face impresia că conducătorii celor două puteri anglo-saxone vor să acopere printr'o perseverență și jertfă de sine totală, insuccesele militare ale aliatului lor din Europa răsăriteană. Deoarece atacurile și reproșurile aduse comunismului de nu prea multă vreme, la Londra și Washington, răsună încă multora în urechi, trebuia ca vocea care proclamă comunismul să fie ridicată deasupra diapazonului obișnuit. Urmarea este că acele țări, cari obișnuesc să se acomodeze politicei puterilor anglo-saxone, au fost reduse la o imposibilitate de apărare contra acțiunei distrugătoare a comunismului.

Numai cercuri foarte restrânse — în afara coaliției continentului european, tăcute dar de o activitate intensă — au spus răspicat măsura în care victoriile germane asupra bolșevismului, le-au ușurat ducerea luptei contra comunismului. Revista braziliană „Gazeta de Noticias" este una din puținele publicații străine care recunosc meritul Fuehrerului în combaterea primejdiei comuniste, spunând că Hitler a salvat toate popoarele lumii din ghiara fiarelor. Este inexplicabil cum se poate crede cu seriozitate în celelalte țări, că mișcarea comunistă va avea altă înfățișare, ca părtașea unei victorii anglo-saxone, de cât aceea pe care a prezentat-o pe când armata roșie era concentrată la granițile Europei centrale. Față de relatările numeroșilor martori oculari, cari au depus mărturisiri impresionante în ce privește cruzimea bestială a funcționarilor la Stat și Partid, oamenii de stat ai țărilor anglo-saxone sunt muți și surzi. Chiar marile căpetenii ai bisericii, ca Arhiepiscopul Canterbury, consideră martiriul suferit de sutele de mii de germani, ucrainieni, lituani, letoni și estoni demn de iertat. In comparație cu războiul de distrugere purtat de puterile axei și că nu constitue în nici un caz, un motiv suficient pentru a respinge tovărășia comunistă cu oameni civilizați, anglo-saxoni.

Se va spune poate: pasiunile trec și în tot decursul istoriei, după războiu a urmat totdeauna pacea. Și vorbele spuse și scrise cu pasiune trec și intră în negura uitării. Aici e vorba însă de cu totul altceva: imunitatea și puterea internă de rezistență a acelor oameni cari vedeau în prăbușirea comunismului un progres al omenirii și o perfecționare a propriei lor ființe, este considerabil și primejdios slăbită prin faptul că o grupă de conducători, investiți până acum cu cea mai mare autoritate, declară, fără nici un echivoc, că simbioza și identificarea cu comunismul este recomandabilă oamenilor de treabă. Experiența ne-a învățat că comunismul ca orice parazit este mai leane de infiltrat și răspândit, decât de stârpit. Marile posibilități de răspândire ce s'au acordat comunismului în statele anglo-saxone și în alte țări în aceste câteva luni, vor avea repercusiuni vreme îndelungată, neputând fi nimicite în tot atâția ani. (U.T.A.

UN CENTRU IMPORTANT DE ARTĂ ȘI CULTURĂ GERMANĂ

BERLIN, 8 Nembr. — Rudolphinum din Praga, răpit Germanilor în urma războiului mondial și întrebuințat ca parlament în timpul republicei cehoslovace, a fost redat menirei sale anterioare, de centru al vieții artistice germane din Praga. Clădirea, astfel numită după prințul moștenitor Rudolf, a fost inaugurată în 1885 și a servit dela acea dată până în 1918, la darea de concerte germane și festivități artistice. La Rudolphinium s'a produs spre exemplu celebrul dirigent, mort de câtva timp, Karl Muck, și compozitorul E. von Reznicek. Ora sălei de concerte a fost inaugurată de Anton Brueckner. Conservatorul german din Praga avea sediul în Rudolphium, astfel că aceasta a fost un centru de artă și cultură germană în Boemia de atunci. Prin exproprierea sforțată și alipirea de Cehoslovacia, din 1918, s'a rupt această tradiție, care este reluată acum. Actului de stat festiv din Praga, la care a vorbit locțiitorul reprezentantului Reichului în protectorat, i-a premers o reînoire architecturală a clădirii, ordonată de reprezentantul Reichului în Protectorat, von Neurath. U.T.A.

PRIMARUL LA GUARDIA ESTE EVREU

Un ziar american, ale cărui acțiuni se află în mare parte în mâinile evreilor, caută într'o serie de articole să desvinovățească pe Israel. Autorul acestor articole scrie că țările Axei au un urît obiceiu de a vedea pretutindeni numai evrei. Acest nărav, scrie șugubățul gazetar „american" merge atât de departe până a-l socoti și pe Fiorello La Guardia, primarul New York-ului.

Ziarele italiene s'au ocupat de mai multe ori de acest renegat. Fapta lui La Guardia este atât de mârșavă încât adânc îndurerați gazetarii italieni au căutat o scuză a trădării. Primul lucru găsit în sarcina primarului New Yorkului a fost că în vreme ce el ataca fascismul și naționalismul menținea strânse legături cu ghettoul orașului New York. Până aci Fiorelo La Guardia putea fi socotit ca un evreu „honoris causa".

Cercetările ulterioare au dovedit că gazetarii italieni nu știau totul. Și cu sinceritatea care îl caracterizează, au făcut amendă publică din greșala lor.

Fiorelo La Guardia nu este un evreu „honoris causa": este un iudeu integral. In ultimul timp un prieten întors din New York prin Portugalia, ne-a adus documente hotărâtoare. Cebra Kadisab (comisia israelită însărcinată cu supravegherea înhumării în cimitirele evreești) din Rakos Keretor (Ungaria) a primit și a publicat o scrisoare a lui Fiorello La Guardia prin care mulțumește pentru grija pe care o are față de mormântul mamei sale, decedată în acest oraș în 1915.

Mai mult, în „Wochenzeitung", săptămânal evreesc din Londra, La Guardia a scris acum câtva timp: „Sunt peste măsură mândru de sângele meu ebraic". Iar acum câtiva ani, în vreme ce se afla în sânul adunări anuale al binecunoscutei Hebrew Sheltering and ad Society din New York, vorbind despre căpeteniile antisemite din Europa, a exclamat într'un idiș perfect: „să-i ia dracul pe toți".

Cu acest trecut glorios nu era cu putință ca într'un moment în care Israel își joacă ultima carte, să nu fi fost numit căpetenie a Apărării Naționale în raiul democrației. In ceeace privește trimiterea la dracu, noi nu-i putem răspunde cu aceiaș monetă, pentru că dorim să trăiască până la sfârșitul tragediei iudaice.

Domnii abonați sunt rugați să arate pe cuponul mandatului pentru ce anume se trimet banii precum și data începerii abonamentului.

TELEGRAMA d-lui Feldmareșal Keitel trimisă d-lui Mareșal I. Antonescu

Domnul Feldmareșal Keitel, cu prilejul plecării sale din țară, a trimis d-lui Mareșal Antonescu, Conducătorul Statului, următoarea telegramă:

După părăsirea Regatului României, țin să repet excelenței Voastre sincerele mele mulțumiri pentru primirea excepțional de cordială în frumoasa țară a Domniei Voastre, și Vă rog să binevoiți a transmite aceste mulțumiri și Majestății Sale Regelui împreună cu salutările mele devotate, precum și Excelenței Sale Domnului Mihai A. Antonescu.

Voi păstra întotdeauna cea mai bună amintire despre impresionanta paradă a glorioaselor trupe române înapoiate din campania comună, precum și despre timpul, cu părere de rău atât de scurt, pe care l-am petrecut în București.

Cu cele mai călduroase dorințe pentru Excelența Voastră, rămân cu salutări camaraderești al Domniei Voastre

KEITEL
Generalfeldmarschall

Telegrama d-lui Bova Scoppa, ministrul Italiei la București trimisă d-lui profesor Mihai Antonescu

Cu prilejul zilei de 8 Noembrie, d. prof. Mihai Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, a primit dela Excelența Sa d. ministru al Italiei următoarea telegramă:

Excelenței Sale
Profesor MIHAI ANTONESCU
Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri

Aniversarea prezentă consacră uriașa activitate desfășurată de D-Voastră pentru victoria și reconstrucția României.

Primiți ilustre Președinte, urările cele mai calde pentru succesul D-Voastre activități rodnice și mari.

Cu tot devotamentul
Ministrul Italiei
BOVA SCOPPA

VIZITA M. S. REGINEI MAME ELENA LA AȘEZĂMINTELE SPITALICEȘTI DIN ȘOSEAUA VERGULUI

M. S. Regina Mamă Elena a făcut ieri dimineață o vizită inopinată la așezămintele spitalicești din Șoseaua Vergului, așezăminte care-i poartă numele.

La orele 11.20 Majestatea Sa a fost întâmpinată de d. dr. Victor Gomoiu, medicul șef director al spitalului.

După ce i-a fost urat cuvântul de bun sosit în „casa" pe care a întreținut-o dela zidire și până azi, Majestatea Sa Regina Mamă Elena, însoțită de d. dr. col. Victor Gomoiu și d. dr. I. Tănăsescu, a vizitat rând pe rând toate pavilioanele răniților oprindu-se timp îndelungat la căpătâiul fiecărui ostaș întrebându-l de nevoile personale și familiare, adresându-le cuvinte de îmbărbătare și împărțindu-le daruri: țigări, pesmeți, cărți de rugăciuni, etc. Explicațiile asupra stării sănătății răniților au fost date de d. dr. Gomoiu.

Peste tot Majestatea Sa a fost întâmpinată cu nespusă bucurie, prezența Augustei Mamă fiind un balsam înviorător pentru eroii răniți, cari strigau: „Trăiască Mama noastră a răniților".

Vizita în mijlocul ostașilor a durat o oră și jumătate.

După aceea M. S. Regina Mamă a vizitat Institutul școalei de ocrotire și caritate de pe lângă așezământul întemeiat de însăși Majestatea Sa unde s'a interesat de mersul institutului, de programa analitică a școalei care și-a reluat cursurile de-o săptămână. S'a întreținut cu elevele întrebându-le de hrană și nevoile familiare.

Ultima vizită a făcut-o la grădinița de copii mici a așezămintelor. Și aci, Majestatea Sa Regina Mamă Elena s'a interesat de sănătatea copiilor, de hrană și educație.

Mulțumită de cele constatate, Augusta Mamă a părăsit așezămintele după două ore de vizită.

CEAIUL DELA LEGAȚIA CROAȚIEI

Ieri la orele 6 și jumătate a avut loc la Legația Croației un ceai dat de către Excelența Sa Ministrul Croației la București și d-na Edo Bulat în onoarea gazetarilor croați care ne vizitează țara.

La această recepție au luat parte D. Prof. Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și președinte ad-interim al Consiliului de miniștri.

Au fost de față D-nii: Prof. N. I. Herescu, Președintele Societății Scriitorilor Români; P. Ilcuș, Directorul Presei; C. W. Cisek, Director adjunct al Presei; Dr. K. Welldisch, atașat de presă pe lângă Legațiunea Germaniei; Amor Bavaj, atașat de presă pe lângă Legațiunea Italiei; Protitch, atașat de presă pe lângă Legațiunea Bulgariei; Fultop, atașat de presă pe lângă Legațiunea Ungariei; Botindel d. n Ministerul Afacerilor Străine; L. Cigăreanu, Șef de Cabinet la Președinția Consiliului de Miniștri; Georgescu Cocoș, Mircea Grigorescu, Stoianovici-Oruțu și d-nii: Consilier E. Ciuceanu, Consilier V. Hriscu și E. Cernătescu dela Direcția Presei. Deasemeni au participat din partea Legației Croației d-nii Col. Navratil, atașat militar; Zifcovici, Jiroușek și Koscina, secretari de Legație și Dr. Bauer, atașat de presă.

Oaspeții croați, după ce au vizitat Curtea de Argeș, Chișinăul, Tighina, Cernăuții, Tiraspolul și Odessa, continuă călătoria de studii, trecând prin Transilvania și părăsind țara prin Arad.

VIAȚA DE MINIER

In fundul munților intrăm... Deasupra noastră n'avem cer...

Cărbunele... Aurul negru. Aurul pentru care se războiesc popoare, se distrug națiuni. Cărbunele... L-am căutat în măruntaele pământului ani de zile în șir, l-am udat cu lacrimile mele, sărutându-l ca pe un frate drag. L-am mângâiat în fiecare zi cu privirea, cu mâna. L-am răscolit, l-am întors, l-am săpat cu ciocanul de abataj, cu ciocanul pneumatic. L-am încărcat în vagonete, l-am spălat, ferchezuindu-l ca pe un fecior care merge împețit. L-am încărcat în trenuri lungi și l-am trimis departe în orașele pline de lumină, de soare, în orașele unde lumea nu cunoaște decât superficial, viața minerilor, acești viermi ai pământului.

Cărbune! frate drag ce ți-ai ales culcușul în pântece de munți, nu te-am uitat. În fiecare zi, în fiecare noapte, la ora schimburilor, îți spun: „Noroc bun"...

IN FUNDUL MUNȚILOR INTRAM...

Apelul...

— Sunt toți? întrebă contramaestrul.

— Da. Avem și câțiva noui.

— Cari sunt? Să iasă afară din rând.

Printre cei noui eram și eu. Eșim în fața frontului.

— Ați mai lucrat în mină?

— Nu. N'am mai lucrat. Suntem trimiși pentru practică dela Școala de maiștri minieri din Baia.

Contramaestrul ne privește pe fiecare în parte, îmbrățișându-ne cu privirea de sus în jos și de jos în sus. După aceia chemă funcționarul care făcuse apelul. Îi spune:

— Doi rămân la suprafață. Unul trece la galeria Nr. 2, frontul Nr. 7, al patrulea vine cu mine la galeria 13.

*

Aprindem lămpile și pornim spre puț: o gaură neagră, misterioasă, de 5 × 5 m., înconjurată cu un grilaj de fier. Deasupra ei se află construită cabina metalică. Două cabluri fără fine, se învârtesc, unul din ele ridică vagonetele pline cu cărbune, cari trec printr'un dispozitiv mecanic și se golesc în funicularul, — cablu aerian — care merge din stația de încărcare dela suprafață până la gară, în spălătorii.

*

Intrăm în cabina care ne va cobori până la 800 metri adâncime.

Când a pornit m'a trecut un val de căldură și o moliciune pe care n'o pot explica nici azi, îmi inundase oasele.

Trăesc și acum impresia primei smunciturii, când întâi genunchii, apoi mijlocul și în fine, umerii îmi dispăruse în întuneric. Instinctiv am întins mâna ca să mă prind de ceva.

— La spate este o bară de care vă puteți sprijini.

Astfel cădem tot mai mult în neant. Uruitul din gura puțului s'a transformat în uruit de tablă goală.

Ridicai pe furiș ochii spre contramaestru. Lumina slabă a lămpilor de mină, venind din jos, tremurat, dădea feței o expresie stranie. Și căderea nu mai contenește...

Pe neașteptate, câteva lumini fulgeră în întunericul goanei.

— Iar s'au stricat grinzile?

— Da. Le repară acum.

— Să fie înlocuite cele care sunt slabe

— Voiu comunica ordinul.

*

Părul mi se făcu măciucă. Să stai după o grindă, cu picioarele încolăcite, să măsori, să tai, să găurești, să treacă pe lângă tine monstrul acesta de fier și oțel, iar dedesupt să ai un abis de câteva sute de metri. Frumoasă introducere la trăirile din mină.

*

Incepe să se vadă lumină, mai întâi sură, apoi din ce în ce mai gălbue. Ne apropiem de sfârșitul călătoriei noastre. Pe măsură ce coborîm lumina se mărește. Am în față pe pereții puțului, o mulțime de instalații, conducte de apă, de aier, cabluri electrice semnalizatoare, scări.

In lumina mare a stației de încărcare subpământene, colivia s'a oprit. Niște pete negre, deschid grilajul. Contramaestrul eși.

— Noroc bun!

— Noroc!

DEASUPRA NOASTRA N'AVEM CER...

Se împart echipele la lucru, pe fronturi. Pornesc după contramaestru. La prima cotitură lumina a dispărut. Tot orizontul mi se mărginește în cei doi metri cât poate să arunce lampa mea. Lampa. Arma minierului, Prietena, mama, sora. Îl poartă pe drumuri încâlcite ca și gândurile, îi arată pericolele, îi spune când este grisou (gaz) în mină. Fără ea n'ar mai ajunge la liman dacă s'ar rătăci.

Mergem tot înainte. In curând galeria se micșorează încât trebue să merg gârbovit. O luăm la stânga, apoi la dreapta. Ajungem la o gaură. Aici contramaestrul îmi spuse:

— Coborâm mai jos la alt front. Îți dai drumul după mine, sprijinindu-te cu coatele în părți.

Am început. Întâi greu, greu de tot. După un timp m'am învățat și cu aceste exerciții.

Iată-ne ajunși în măruntaele pământului la 1000 de metri adâncime. Nici un zgomot nu se aude. Avem în dreapta și în stânga noastră pereți masivi de cărbune, care strălucește la lumina lămpii ca cele mai frumoase diamante. Inaintăm dealungul galeriei. In dreapta noastră frontul se întinde cale de 8—900 metri. Lucrează minerii. Luminile lămpilor se proectează în întuneric, ca stele de pe cer. Un cer subteran, improvizat.

Abatajele lucrează de zor. Undeva se aude o melodie stranie:

In fundul munților intrăm
Cu bun noroc ne salutăm.

Ecoul pământului îi răspunde, trist, tărăgănat:

Deasupra noastră n'avem cer.
C'asa e viata de... minier.

(Urmează)

Nicolae I. Postolache

Importante lucrări la căile ferate în campania anului 1942

D. Mareșal Ion Antonescu se interesează îndeaproape și de refacerea C.F.R.-ului

Cu toate greutățile prin care a avut să treacă, în acest an, căile noastre ferate, au reușit totuși să facă față împrejurărilor și nevoilor războiului în condițiunile cele mai bune.

Această situație, se atribue bineînțeles în primul rând conducătorului, d. Colonel T. C. Orezeanu, care veșnic a rămas atent atât la îmbunătățirea stării slujitorilor administrației cum și la aceia a întreținerii rețelei locmai pentru a putea face cu succes o bună reușită.

Atât transporturile militare cât și celelalte, de călători și mărfuri, s'au efectuat în perfecte condițiuni, datorită și vigilenței personalului și modului de exploatare rațională a materialului.

Războiul, însă nu a stânjenit cu nimic programul de refacere al drumului de fier, realizând, chiar în campania anului 1941 importante lucrări, atât în Ardeal, cât și în Vechiul Regat.

LUCRARILE CE SE VOR EXECUTA IN CAMPANIA ANULUI 1942

Pentru aducerea la îndeplinire a programului de investiții Regia căilor ferate a întocmit un vast program de lucrări, ce urmează a fi executate în campania anului viitor.

In acest scop, d. Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului a dat tot sprijinul, aprobând importante sume de bani, ce necesită, atât la cumpărarea materialelor cât și la aducerea la îndeplinire a programului stabilit.

Materialul metalic pentru cale, poduri, lucrări de artă etc., va fi adus din Germania, marea noastră aliată, care și-a luat angajamentul pentru a-l furniza în întregime.

In ceiace privește materialul rulant precum și cel feroviar, rămâne deschisă importanta problemă a aprovizionării traverselor, care a format obiectul principal al unor laborioase tratative între ministerul Economiei Naționale și Regia C. F. R. și care a avut drept rezultat întocmirea unui proect de lege privitor la exploatarea de păduri și obligațiunea de a se procura administrației căilor ferate traverse de fag, ulm și stejar.

Cantitățile de traverse sunt fixate prin lege, și se prevăd sancțiuni pentru cei ce s'ar sustrage dela ele.

Prețurile traverselor sunt cu mult mai ridicate ca cele actuale și fixate printr'o decizie ministerială publicată în Monitorul Oficial No. 254 din 25 Octombrie a. c.

Plata lor se va face pe baza proceselor verbale de recepție, 75 la sută cu termen de 15 zile, dela depunerea actelor, iar restul de 45 zile, dela prima plată.

Predarea se va face în livrări succesive până la 30 Iunie 1942 pentru traverse de fag și ulm și până la 31 August 1942 pentru traverse de stejar.

*

Dată fiind importanța națională și economică a acestor lucrări, regia C. F. R. pune toată încrederea și în patriotismul furnizorilor români, chemați prin acest apel la consolidarea frontului intern al României reîntregite.

Monetele de 50 și 100 lei sunt valabile până la 31 Dec. 1941

COMUNICAT

Ministerul Finanțelor, aduce la cunoștința publicului că s'a acordat un ultim termen pentru retragerea din circulație a monetelor metalice de 50 și 100 lei până la data de 1 Decembrie 1941.

După această dată vor fi primite numai în plata impozitelor până la 31 Decembrie 1941, când încetează definitiv preschimbarea lor.

Publicul posesor al monetelor metalice de 50 și 100 lei este invitat să ia cunoștință de acest termen și să le prezinte cât mai neîntârziat la preschimbare, cunoscând că la data de 1 Decembrie 1941, încetează puterea circulatorie a acestor monete.

Nouile bilete de hârtie sunt valabile indiferent de data emisiunii

Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința publicului că biletele de 1, 2, 5, 20 și 100 lei, puse în circulație de Banca Națională a României, în vara anului 1941, pentru și în locul ministerului de Finanțe, au aceeași putere circulatorie și liberatorie ca și monetele de metal de aceleași valori, oricare ar fi datele de emisiune a acestor bilete, culoarea lor și semnăturile pe cari le poartă.

MILITARII LĂSAȚI LA VATRĂ NU AU VOE SĂ POARTE UNIFORMA

Se aduce la cunoștința ofițerilor, subofițerilor și trupei ce a fost lăsată la vatră, că nu au voe a mai purta uniforma chiar din ziua lăsărei la vatră.

— Cei ce se vor abate, vor fi judecați pentru port ilegal de uniformă.

2. In conformitate cu ordinul circular Nr. 162/1941, al M. A. N. Cabinetul Ministrului, se aduce la cunoștința ofițerilor următoarele:

— Pentru ofițerii activi, portul săbiei este obligatoriu.

La manta sau trenci garda săbiei va fi scoasă prin buzunar afară. Ofițerii nu vor purta în oraș centura.

— Pentru ofițerii de rezervă și ultima promoție de ofițeri activi și cari nu au săbii, vor purta baioneta obligatoriu. La manta sau trenci, capul baionetei cu dragonul respectiv, va fi scos prin buzunar afară.

Comandantul Pieței București
General,
NICULESCU R. COCIU

Una din numeroasele scrisori trimise de soldații germani de pe frontul rusesc

„Am pătruns adânc în Rusia și suntem de părere că țara asta trebue socotită în toate privințele ca o țară lipsită de Dumnezeu. Amănunte veți avea cu timpul prin presă, jurnale și cărțile lui Dwinger; aș vrea să adaug numai că nimic, nici măcar un singur cuvânt nu e exagerat despre stările de acolo. N'am văzut niciodată vreo țară atât de iremediabil decăzută și ajunsă în mizerie, niciodată oameni atât de apatic animalizați și tâmpiți, sistematic și prin forță; niciodată nu ne-am putut imagina o existență atât de vegetativă. Am trăit acele zile aspre; începând cu marșul de înaintare, care pentru noi infanteriștii a fost o orbecăire prin praf și noroi și sfârșind cu trupurile sdrobite ale unora din camarazii noștri, când nu li se mai putea ajuta cu nimic.

Ceeace este caracteristic în campania aceasta, în contrast cu cele întâmplate în Franța, este faptul că ne-am găsit în față pe neașteptate cu o lume neînchipuit de plină de grozăvii și nebunii, că din asta am înțeles cu orice preț, dar absolut cu orice preț, că trebuie să scăpăm și cu ea toată lumea de ciuma aceasta".

Rutele navigabile din Marea Neagră

BERLIN, 4 Noembrie. — Încă dinainte de căderea Odesei, s'a putut afla printr'un comunicat publicat de Berlin, că unități din marina de răsboi germană acționează de săptămâni întregi în Marea Neagră, pentru eliberarea și deschiderea rutelor de navigație și în deosebi, în regiunile de confluență a marilor fluvii. Misiunea principală era înlăturarea numeroaselor mine așezate de sovietici. Sfărâmăturile de vase din calea rutelor de navigație au trebuit îndepărtate din drum și în acest chip, asigurată navigația. Astfel capacitatea de transport a puterilor europene aliate, în ceiace privește flota din Marea Neagră, de care dispun aceste țări, a sporit considerabil. Deasemenea siguranța navigației a crescut apreciabil, prin punerea din nou în funcție a farurilor. Pentru acest motiv, numeroși specialiști ai marinei de răsboi germane se ocupă cu cercetarea hărților și semnelor marine și cu adâncimea apei. In porturile M. Negre, care se află avariate și construite mai departe vapoarele din șantierele navale, neterminate. Astfel, fără aducerea unui nou tonaj din alte ape, crește încet, încet, capacitatea flotei din M. Neagră a puterilor aliate.

RĂZBOIUL GERMAN CONTRA ANGLIEI

BERLIN, 10 (Rador). — Avioane germane de luptă au bombardat, în cursul zilei de 10 Noemvrie, diferite obiective militare din Anglia și Scoția.

Intre altele, au fost pricinuite pagube considerabile prin două lovituri directe unei uzine metalurgice din Anglia centrală.

Executând misiuni de recunoaștere armată, avioane de luptă germane au sburat pe deasupra unor vaste regiuni din insulă timp de mai multe ore în cursul zilei și s'au înapoiat la bazele lor cu rezultate satisfăcătoare, fără a fi întâlnit avioane inamice.

Pe de altă parte, alte avioane germane de luptă au bombardat în seara de 8 Noembrie, aerodromul britanic dela Abu Smeith din Egipt, care a mai fost atacat și în alte rânduri, unde au aruncat mai multe tone de bombe explozive și incendiare.

Au fost provocate distrugeri considerabile îndeosebi printre avioanele aflate pe pământ.

In noaptea următoare, portul Tewfik și Suezul au fost din nou atacate de avioane germane de luptă.

La 10 Noembrie, aviația germană a bombardat taberile britanice dela Marsa Matruh.

America nu va putea trimite Rusiei ajutoare decât peste un an... sau doi!

NEW YORK, 11 (Rador). — Corespondentul agenției DNB. transmite:

„New York World Telegram" scrie că împrumutul acordat Sovietelor de Statele Unite nu reprezintă decât un gest fără însemnătate practică, căci, adaugă ziarul, Statele Unite nu vor putea începe să efectueze livrările către Soviete decât cel mai de vreme într'un an sau doi.

Ziarul se ridică apoi contra asertiunilor mincinoase pe care le stârnește în Statele Unite ajutorarea Sovietelor.

Este suficient, spune ziarul, să se citeze în această privință telegrama de felicitări adresată de d. Roosevelt lui Kalinin cu prilejul aniversării revoluției bolșevice. Această revoluție se află la origina tiraniei celei mai sângeroase pe care a văzut-o lumea până astăzi.

Dacă Statele Unite uită, chiar măcar și o singură clipă, acest fapt, agenții comuniști, care și-au părăsit ascunzătorile în care se adăpostiseră, vor câștiga repede favoarea guvernului.

ROMANI,

Intrebuințați grâul cu chibzuială.

Nu risipiți pâinea!

AGRICULTORI,
PLOILE NE-AU STANJENIT DELA LUCRU. DE INDATA CE TIMPUL SE INDREPTEAZA, GRABIȚI-VA SA TERMINAȚI INSAMANȚAREA GRAULUI.
E DATORIA CEASULUI DE FAȚA.
IMPLINIȚI-O!

ULTIMA ORA

Ruşii consideră situaţia din Crimeia ca cea mai periculoasă pentru ei

BERNA 11 (Rador). — Corespondentul Agenției „Stefani” anunță:

Se subliniază aci că în cercurile cartierului general sovietic se consideră că, situația cea mai periculoasă este în Crimeea.

Se relevează importanța și puterea fortificațiilor dela Sebastopol dar în acelaşi timp se şi admite că acțiunea aviației germane devine din zi în zi mai periculoasă.

Comandantul diviziei 17 infanterie sovietică luat prizonier lângă Moscova

Declarații senzaționale asupra situației din armata roșie

BERLIN, 11. (Rador). — Din sursă militară se comunică:

Infanteriști germani au făcut prizonieri în sectorul Moscovei pe colonelul Kollov, comandatnul diviziei 17 de infanterie.

Colonelul Kollov abia a scăpat să nu fie victima jurisprudenței de război a Sovietelor. Numai prin fugă în captivitatea germană a putut el să scape de moartea sigură, la care fusese condamnat printr'o ordonanță a comandantului armatei a 43-a sovietice.

Colonelul Kollov fusese condamnat la moarte pentrucă dăduse ordin diviziei sale, spre sfârșitul lunii Octombrie, să se retragă, dat fiind că ea se afla sub o puternică presiune a forțelor germane.

Colonelul sovietic a declarat între altele: „Divizia mea pierduse în scurt timp jumătate din oamenii săi și cea mai mare parte din artilerie, care de luptă și arme grele de infanterie, de care dispunea. După retragerea diviziei a 312-a de vânători din flancul drept, divizia mea era complet descoperită. Când forțele blindate germane au deslănțuit un nou atac împotriva sectorului nostru, nu mi-a rămas, în calitate de comandant conștient de responsabilitatea sa, decât să aleg între retragere și moarte. Am decis să scap măcar resturile diviziei mele; iată deoe am dat ordin de retragere.

Am fost însă degradat și condamnat la moarte pentru că nu am voit să sacrific zadarnic viața mai multor sute de soldați.

In cursul retragerii, am reușit însă să fug”.

MERSUL RĂZBOIULUI ITALIAN IN AFRICA DE NORD

ROMA, 11 (Rador). — Iată comunicatul Marelui Cartier General al forțelor armate italiene Nr. 527

In noaptea trecută avioane britanice au aruncat din nou bombe asupra orașelor Brindisi și Neapole; au fost provocate câteva stricăciuni și nici o victimă printre populația civilă. Artileria antiaeriană a doborît două avioane: unul la Neapole și altul la Brindisi. Victimele primei incursiuni de la Brindisi au sporit de la cifra de 40 la 86 iar numărul răniților la 102. N'a fost atins nici un obiectiv cu caracter militar.

In Africa de Nord, pe frontul Tobruck, trupele câtorva poziţiuni fortificate au reacționat în mod prompt împotriva încercărilor de atac ale inamicului care a fost forțat să se retragă, suferind importante pierderi în morți și prizonieri.

Formațiuni aeriene germane au bombardat în mai multe rânduri obiectivele cetăței, cauzând distrugeri și incendii. Incursiuni ale avioanelor inamice asupra orașului Benghazi au cauzat stricăciuni la locuințe și patru victime în populația musulmană.

In Africa orientală noi atacuri contra pozițiilor noastre de la Culquabert au fost respinse: un avion inamic a fost doborît prăbușindu-se dincolo de liniile noastre.

SOVIETELE nu MAI SUNT CAPABILE DE O CONTRA-OFENSIVĂ

BOSTON, 12 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

„Sovietele sunt slăbite până într'atâta încât nu pot da o contra ofensivă eficace”, — constată postul de radio New York.

Și postul adaugă: Centrele industriale sovietice sunt ocupate sau grav amenințate, iar resursele de care mai dispun bolșevicii nu sunt sufficiente pentru a asigura montarea unei contraofensive.

Intreprinderile industriale pe care Sovietele le posedă în Urali nu sunt în stare să facă față acestei sarcini uriașe, iar căile de comunicație dintre Anglia și Statele Unite, de o parte, și Rusia Sovietică, de altă parte, sunt foarte lungi și foarte greu practicabile.

1744 avioane a pierdut Anglia până la 31 Octombrie

BERLIN, 11. (Rador). — Aviația britanică a pierdut dela 1 Mai până la 31 Octombrie 1.744 avioane, pe când aviația germană nu a pierdut în acest timp decât 376 avioane.

Probabil că la Londra provoacă o deosebită plăcere răstălmăcirea acestor cifre, dar metoda britanică are cusurul că nu corespunde faptelor.

LENINGRADUL A FOST DEFINITIV IZOLAT

BERLIN 11 (Rador). — *Victoria germană din regiunea Tișvin înseamnă izolarea definitivă și totală a Leningradului de hinterlandul bolșevic.*

Presiunea britanică asupra Finlandei, pentru a o sili să încheе pace, avea de scop să ușureze situația bolșevicilor dela Leningrad și Murmansk și să recucerească drumul de fier al Murmanskului, pe care să poată fi trimise ajutoarele făgăduite.

După noile succese ale armatelor germane, aceste speranțe au rămas fără obiect.

Preotul binecuvântând trupa înainte de a intra în foc

COMUNICATUL GERMAN

TRUPELE GERMANE ȘI ROMÂNE CONTINUĂ SĂ ÎNAINTEZE SPRE SEVASTOPOL ȘI KERCI

BERLIN 11 (Rador). — **Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:**

In Crimeea, trupele germane și române își continuă înaintarea spre Sevastopol și Kerci.

Aceste două porturi au fost bombardate de aviație cu bune efecte.

In regiunea Moscova, atacurile aeriene germane au pricinuit inamicului pierderi considerabile de arme grele și de material rulant. Instalațiile militare din capitala sovietică au fost și ele bombardate.

In Carelia de nord, trupele germane și finlandeze au distrus, cu toate condițiile grele ale terenului și ale operațiunilor militare, părți importante dintr'o divizie inamică. Cu acest prilej, ele au ocupat și distrus 700 de cazemate, au luat 1200 de prizonieri și au capturat sau distrus patru care de luptă, 30 de tunuri, peste 100 mitraliere și aruncătoare de granate, cum și alte materiale de război, în mari cantități.

Pierderile sângeroase ale inamicului întrec de mai multe ori numărul prizonierilor luați.

In largul coastei de sud-est a Angliei, avioane de luptă au bombardat și lovit, în atacuri de zi, trei cargoboturi cu un tonaj destul de important. Aceste cargoboturi au fost avariate atât de grav, încât pot fi considerate pierdute.

La est de Easton, o uzină cu furnale înalte a fost lovită de bombe de calibru greu.

In Africa de nord, avioane germane de luptă au atacat cu bombe explosive și incendiare un aerodrom britanic situat la răsărit de Marsa Matruk.

Inamicul n'a făcut incursiuni deasupra teritoriului Reichului.

SEMNIFICAŢIA PREZENŢEI TRUPELOR SIBERIENE PE FRONTUL SOVIETIC

BERLIN, 12 (Tel. part.).- Presa germană vorbește din nou de cifrele pierderilor sovietice menționate de Stalin.

Se relevă informația emisă de un birou de știri sovietice, în care se relatează că unități de trupe siberiene au trebuit să fie trimise pe front, spre a face față înaintării germane. In acest fel, Stalin mărturisește, scrie „Berliner Boersenzeitung”, că armatele sovietice au fost nimicite pe frontul răsăritean, căci altfel n'ar fi recurs la acest pas disperat, golindu-și spatele de trupe. Dacă Stalin și-a adus din Siberia forțe, de bună seamă că el consideră situația pe frontul european extrem de critică. Ziarul german accentuează asupra faptului că această afirmație concordă și cu susținerile emise de postul de radio new-yorkez care a declarat la 10 Noembrie că sovieticii sunt așa de slăbiți, încât nu mai pot întreprinde în chip efectiv nici o contra-ofensivă.

Internaționala iudaică va fi zdrobită

Intr'un articol de fond, intitulat „Inamicul evreu”, oficiosul german, „Voelkischer Beobachter”, vorbește în chip expresiv de rolul iudaismului în actuala conflagrație. Fără iudaism, astfel se exprimă ziarul, n'ar fi existat niciodată bolșevismul. Chiar în vremea cea mai critică a luptei împotriva troțkiștilor, zeci de mii de evrei au rămas în toate posturile dominante ale imperiului roșu. Rechemarea imediată a lui Litvinov—Finkelstein, după isbucnirea răsboiulu, a relielat dovada categorcă a faptului că întreaga naționalizare „a politicei sovietice” din ultimii ani n'a fost nimic altceva decât un camuflaj bine pus la punct. Oficiosul german continuând, spune că a doua mare demascare a iudaismului s'a înregistrat prin politica de răsboi a președintelui nord-american. Roosevelt. Politica sa descifrează lămurit cumplita ură iudaică și setea lor de putere. In nici o altă a doua țară din lume, cu excepția Uniunii Sovietice, iudaismul nu exercită o influență atât de precumpănitoare în toate compartimentele vieții, în economie, în cultură și în toate organele de conducere care au rolul formării opiniei publice.

New-Yorkul este de decenii citadela Internaționalei iudaice. Lupta împotriva inamicului evreu, spune ziarul în concluze, este lipsită cu desăvârșire de romantism. In războiul împotriva Francezilor, noi Germanii am simțit, semnele, dovezile și urmele unei lupte cavalerești și bărbătești. Chiar în războiul împotriva Angliei, noi simțim, deși domină churchillismul alimentat cu perseverență de iudaism, dârzenia crâncenă a unui bătrân popor de marinari. Dar în lupta împotriva bolșevismului și rooseveltismului predomină de astă dată în chip exclusiv reacțiunea împotriva răului ca principiu satanic, inamic de moarte al vieții normale, spirituale. Războiul împotriva internaționalei iudaice este o luptă pe viață și pe moarte, care trebuie să fie dus până la capăt, și care indubitabil, va fi terminat cu bine.

Generali sovietici condamnați la moarte

BERLIN, 12 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani“ transmite:

Prizonierii sovietici, făcuți în sectorul de nord al frontului răsăritean, afirmă că generalul Pronin, fost comandant al armatei 34, ce opera în zona lacului Ilmen, a fost condamnat la moarte de un tribunal de război și executat prin împușcare.

Aceeași soartă a avut-o și urmașul său, generalul Kaceanov.

STATELE-UNITE AMENINȚATE DE INFLAȚIE

ROMA, 11 (Rador). — Spectrul inflației amenință Statele Unite, adică națiunea cea mai bogată de pe pământ și care posedă aproape tot aurul disponibil de pe glob. Iată la ce duce politica economic-financiară a președintelui Roosevelt, — scrie redactorul diplomatic al Agenției Ștefani, comentând scrisoarea prin care d. Roosevelt, adresându-se președintelui comisiei pentru finanțe Camerii reprezentanților, susține în esență necesitatea sporirii impozitelor spre a se absorbi disponibilitățile monetare ale populației și spre a se evita creșterea prețurilor.

Este, într'adevăr de necrezut că o națiune, care are resurse nemai pomenite de tot felul și care a acaparat aproape tot aurul existent din lume, să nu fie în măsură să mențină stabilitatea puterii de cumpărare a propriei sale monete.

In prezența acestor grave dificultăți în care se află Statele Unite, este legitim să se pună din nou întrebarea dacă arma economică în care anglo-saxonii au nădăjduit atât de mult în războiul lor contra Axei nu le va rezerva un viitor foarte întunecat.

Germania și Italia nu au aur și nici resurse uriașe și totuși au purtat și poartă războiul cu cea mai mare vigoare, au biruit și sunt de neînvins în Europa și nu au suferit nicio prăbușire a monetelor respective și nicio catastrofă în prețurile interne. Incă odată se dovedește că nu cu bani se face războiul.

Anglia duce mare lipsă de alimente

NEW YORK, 12 (Rador). — **Corespondentul agenției D. N. B. comunică:**

Unul dintre funcționarii superiori din ministerul de agricultură al Statelor Unite, care s'au înapoiat recent dintr'o vizită făcută în Anglia, într'o cuvântare ținută în orașul Danville (statul Virginia), a declarat că Anglia nu poate să mai reziste dacă nu primește din Statele Unite alimentele de primă necesitate cum sunt laptele, ouăle și diferite cărnuri conservate.

CUM RĂSPUND ENGLEZII ACTELOR GERMANE DE CAVALERISM

BERLIN, 12 (Rador). — Unul din aviatorii englezi cei mai cunoscuți, colonelul Bader, a fost doborît de aviatorii germani de vânătoare pe teritoriul francez, în ziua de 9 August.

Când a fost capturat, s'a constatat că cu prilejul lansării sale cu parașuta una din protezele sale se rupsese. Se știe că aviatorul britanic își pierduse ambele picioare cu câțiva ani mai înainte, într'un accident de aviație. Cu toate acestea, ajutat de niște proteze, special construite pentru el, Bader devenise unul din cei mai buni aviatori ai aviației britanice.

Inaltul comandament al aviației germane a invitat prin radio un birou militar englez să arunce pe un aerodrom german o proteză specială pentru Baden, dând asigurarea că orice acțiune de război va fi suspendată față de avionul care va aduce proteza.

Acestei oferte cavalerești din partea Germaniei, din partea Angliei s'a răspuns — după cum relatează ziarul englez „London Calling“ — în felul următor:

S'a procurat o proteză, care a fost bine împachetată și legată apoi de o parașută. Originalul transport s'a efectuat în cadrul unei acțiuni a avioanelor de luptă. Avioanele erau înarmate cu bombe și cu mitraliere. Cu prilejul atacului dat contra aerodromului desemnat, nu s'a aruncat numai pachetul, ci au fost bombardate și câteva „Messerschmitt“-uri. Intreaga lume civilizată — termină ziarul „London Calling“ — se va bucura aflând că Bader are acum din nou picioare.

Trei vase sovietice avariate în largul coastei Crimeii

BERLIN, 11. (Rador). — Trei vase sovietice au fost avariate de avioane de luptă germaen în largul coastei Crimeii.

Au fost nimicite cu bombe aeriene, în sectorul central al frontului răsăritean, 12 care blindate sovietice și peste 150 autovehicule.

Avioane de luptă germane au bombardat sistematic toate liniile ferate depe frontul răsăritean în cursul zilei de 10 Noembrie, au distrus 8 trenuri și 7 locomotive și au avariat 14 trenuri și 4 locomotive.

INTENS BOMBARDAMENT AERIAN GERMAN DEASU PRA MOSCOVEI

Ultimii funcționari civili și o parte din populație au părăsit capitala sovietică

STOCKHOLM, 12 (Tel. part.). — *In urma intensificării maxime a bombardamentelor aeriene germane împotriva Moscovei și în urma desorganizării oricărei activități, ultimii funcționari civili au părăsit capitala sovietică. Situația grea a determinat pe sovietici să admită și evacuarea unei anumite părți din populația civilă.*

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9